

SZÍNHÁZ

DRÁMAMELLÉKLET

1987

AUGUSZTUS

SOLTÉNSZKY TIBOR

Meztelen csigák a kerti asztalon

Ha két évvel ezelőtt kérdezi valaki színházi emberektől, *ismernek-e egy Sultz Sándor* nevű drámaíró, csak *nemleges* választ kaphatott volna. A Pincészínház drámapályázatán került először szakmai kezekbe Sultz egyik darabja (éppen a *Barátaim! Kannibálok!*) azon a pályázaton, amelyet még Mezei Éva hirdetett meg. *Es a Kannibálok* sikerét követően kerültek elő az író-asztal fiókjából (a *többiek*). Ma már csak így, *rövidített* címükkel emlegetjük őket, mint a *Kannibálok*: a *Józsi (Öljük meg Józsit!)*, a *Hattyú (A Hattyú halála, avagy A hosszú széket)*, a *Dédé (Mi istenünk, Dédé, segít most)*. Első alkalommal, az 1986. évi zalaegerszegi Nyílt Fórumon *szólalt* meg darabja (a *Józsi*) színészek száján, a *Kannibálok túl* van a Nyílt Műhely felolvasó-színpadai bemutatóján, a *Hattyút* Szolnokon, a *Józsit* a *Népszínházban* tervezik színre vinni a következő évadban.

Ki ez a fiatalember, aki asztalfiákban heverő kézírataival pillanatok alatt bevette a magyar teátrumot? Aki „ontja” a színpadképes szindarabokat ... A Radnóti Miklós Színpadon tartott felolvasáshoz írott bevezetőben ő így vall önmagáról: „Bűnöm csekély, de bűn : megszülettem. ,1955-ben. Tengerész szerettem volna lenni. *Igy* lettem — atyám bölcs belátása révén — autotechnikus. Aztán úgy gondoltam, ha tengerész nem is, legalább evezős *világbajnok* leszek. Am edzőm tanácsára inkább a fűrósegédi, majd a bőrgyári segéd munkási pályát *választottam*. E munka lélekben annyira felemelt, hogy elhatároztam, népművelő leszek. 1980-ban végeztem el a szombathelyi Tanárképző Fő-iskola népművelés—magyar szakát. S mert »kultúrháznai» régóta tilos, hat éve a tilosban parkolok. Most a Kassák Klubot vezetem. Különben jól vagyok, mindenem megvan, csak a mértéket kéne tartanom, mert ha nem *tartom*, az emberek kerülni fognak. Magányos leszek. Új *darabokat* fogok írni. Ez fenyegetés.”

Sultz Sándor *sokféle* emberrel találkozott *jártában-keltében*. Meg is írta őket. Hátha ezek 'az alakok azt is elmondják, ki a szerzőjük, ki látta meg őket. Nézzük csak ... Van mérnök, jaki — hogy az eltartási szerződésben vállalt kötelezettségeit állni tudja — munkaidő után vállalatánál takarít (*Barátaim! Kannibálok!*). Van tanárember, jaki *szintén* az egyébként megszerezhetetlen 'anyagiak kedvéért nyári szünetében kőműves segéd munkásnak áll, és aki munkaadójától cementet lop, hogy anyja sírján a betonkoszorút megcsinálhassa (*Mi istenünk, Dédé, segít most*). Van kisiparos, aki szeretőjének jogász férjét leszázalékoltatja, hogy a „nyomorék” révén kibújhasson bizonyos adóterhek alól (*Játszd újra, Krepp!*). Van kamasz lány, aki azzal pró-

bálja összetartani a széjjel hulló underground rockzene-kart, hogy széttárja *combjait (Turné előtt)*.

Ezek a figurák arról árulkodnak, hogy Sultz Sándor nemcsak nyitott szemmel járkal, hanem érzékenyen figyeli a jelenkori társadalmat. De miről árulkodik az építkezési vállalkozó, aki tőkét az arab fegyverüzlet-ben hízalja, bombákkal üzletel Budapesten (*Dédé*)? És miről árulkodik az Erdélyből házasság révén kimenekült (kimenekített) öreg gróf, aki nem más, mint Drakula (*Dédé*)? A Mami, aki az ötödik házaspárt falja fel, szinte a szó fizikai értelmében (*Kannibálok*)? Miről árulkodik a notórius feltaláló, aki már a halhatatlanságot is feltalálta, s alkut naponta feldarabolnak, ám ő mindig összeszedi magát (*Józsi*)? Kik ezek a figurák? Ezek is mi magunk volnánk?

Durva és kegyetlen Sultz Sándor színpada. Az emberek mérgezik egymást, elvágják egymás nyakát, de vágó-, szűrő- és robbantószerkek híján is gyilkolják a másikat. Nyelvük is drasztikus: ,az utcáról, játszóterekről, iskolából, munkahelyről, esetleg otthonról is is-mert lerontott, leépült, primitív magyar nyelven beszél-nek. Fizikai és nyelvi brutalitás gyilkos viszonyokban. Ez is mi volnánk...

Gyermekkorom egyik nehezen feledhető — talán önmagának nehezen megbocsátható — élménye jut eszembe Sultz darabjait olvasva. Egyik barátontieki kertjében, pincéjében rengeteg meztelen csiga élt. Egyik nyáron — lehetünk vagy tízévesek — hosszan „kisérteltünk” ezekkel a csigákkal. Felraktuk a nagy kerti asztalra és beinjekcióztuk őket: vízzel, különböző koncentrációjú jóddal. Kíváncsian és borzadva néztük, mit csinálnak... Felfűződve elgurultak, tekergöztek, ágaskodtak — fajdalmas vergődésük nem váltott ki bennünk együttérzést, a csigák „produkciója” magasabb célokot szolgált...

Sultz Sándor is ihasonló gyermeki kíváncsisággal figyeli hóseit a színpadon. De ő nem kegyetlen. Nem ő kegyetlen. Sőt, ő igen kíméletes : szereplőikhez meg-szokott környezetük egy-egy darabkáját is a színpadra emeli -- ialbérletet vagy épülő villát a fejük fölé; törekvéseiket, hogy valahogyan többre vigyék ebben a világban. És meg sem fosztja őket emberi mivoltuk tartozékaitól, személyes múltjuktól, jövőképeiktől, nem fabrikál belőlük véglényeket. És nem is *injekcsözgatja* őket. Csupán felgyűjtja a színpadi reflektorokat. A megfelelő pillanatban. Amikor történetük éppen a legmozgalmasabb. E reflektorok volnának kegyetlenek?

Nyitottság, szociális érzékenység, kíváncsiság, durvaság (?), kegyetlenség (?) — ezek volnának Sultz Sándor jellemzői? Minden bizonnyal ezek is. íráskészség, szituációteremtés, dialógusépítés — ezek írói jellemzői, hiszen jó történeteket talál színpadképesen. Más írók ennél kevesebbet mozgósítva is alkottak remekműveket. Reménykedhetünk tehát. Mert Sultz első hat darabjában mindent bevet, gátlástalanul minden rendelkezésére álló, keze ügyében levő eszközzel ír, mesél, ábrázol, játszik. Ettől aztán e darabok kicsit kócosak, néha kuszák és egyenetlenek. De hál' istennek, a hatból három rövidesen valóban megmértettek : közönség elé kerül.

SULTZ SÁNDOR

Barátaim! Kannibálok!

Komédia

SZEREPLŐK:

MAMI — kortalan öregasszony
Mici — huszonöt és harminc között levő asszony
FRICI — harmincas, kopaszodó, alacsony ember
SZERELŐ -- nagydarab, házsnak indult, de izmos férfi

Szín: egy másfél szobás lakás nappali szobája, amely-ben Mici és Frici laknak. A szobában régi, kispolgári bútorok. Ettől csak egy heverő és a heverőnek támasztott kempingágy út el: a házaspár tulajdonai. A he-verő mellett asztal és két szék. A háttérben kopott, ormótlan ruhásszekrény. Bal oldalon tükör, alatta kis-asztal, azon egy telefon. A szín előterében jobbra egy ajtó, amely a lakás bejárata. Jobbra középen a másik ajtó a konyhába vezet, míg hátul balra egy harmadik Mami hálószobájába. Itt az ajtó fölé egy vastag pokróc van felszelve, napközben az ajtón átdobva

Első jelenet

Mami és Mici. Mami egy tolszékben ül a szín elő-terében balról. Ruhája fekete tónusú, elhasznált, valaha drága darabok együttese. Mici a díványon ül utcai ruhában, törökülésben. Szoknyája felcsúszott kissé túl-ságosan is telt combjára, kezében könyv. A szín fokozatosan világosodik Mici felolvasása közben, a második mondat végéig

MICI „Be kell vallanom, hogy félek.”

Hangos, elnyújtott ásitás, csend

„Végül is alig négy év telt el azóta, hogy a szomszédos völgyben felfaltak két misszionáriust. (Elhallgat, felnéz Mámira, aki hunyt szemmel biccent) ... és még senki sem ismeri a dzsungel benötte hegy-gerinc mögött élő törzs szokásait.” (Ismét felnéz, Mami alszik) De annyi bizonyos, hogy a csúf öreg-asszonyokat még ők sem eszik meg szívesen. (Kíváncsian lesi a hatást. Megnyugodva bötint. Felkel, az asztalról felvesz egy újságot, azt szétbontva Mami fejére borítja, föléje hajolva súgja) Ezeket a gonosz vénségeket kikergetik maguk közül, legyenek inkább a vadállatok martalékai. Hozzájuk sem érnek, kövel hajigálják őket, míg el nem takarodnak. (Elfordul, visszamászik az ágyba, közben) Mert a pápuák csak a nemes ellenséget és a szeretett rokont falják fel. (Nagyokat sóhajtván hátradől) Az öregek házába pedig végre beköltöznek a fiatalok. (Csend. Nézi a plafont) Jöhetne már. Iszonyú sokára múlik el a mai nap. (Felül, Mámira néz, aztán óvatosan cigaretta és öngyújtót húz elő a dívány alól, rágyújt, élvezet-tel fújja ki a füstöt. Közben végig figyel a másikat) Ez még annál is iszonyúbb, mint ha vasárnap lenne. (Szív egy slukkot, aztán kifújva szétlegyezi a füstöt)

MAMI (az újság alól) Miért nem tudjátok kivárni, amíg megdöglök? Megígértem nektek: még a télen megdöglök. Érzem. De nem is bánom! Megmondtam a doktor úrnak: nem baj. Eleget elősködött rajtam.

Mici vállat von, most a markából cigarettázik. Csend. Mami nagyokat szuszog az újság alatt. Megmerevedik, aztán villámgyorsan lekapja a fejéről, Micihez fordul

Mici! Már megint! Kimész azzal a bagóval, de azonnal! Vagy elnyomod!

Mici hosszan, elnyújtottan ásit, lekászálódik a díványról, kimegy a konyhába. Mami a tolokocsin követi az ajtót

Neveletlen! Százszor megmondtam neki, szazegyed-

szer is megcsinálja! Istenem, jól el kéne verni a fenekét! Azt kéne. És egyszer meg is teszem, te gyerek!

MICI (sápadtan néz be, a cigaretta megvetően a szája sarkában) Maga nem az anyám, hogy ezt a hangot használja velem!

MAMI Bizony nem! Meg is örülnék szégyenemben, ha a lányom olyan lenne, mint te! Bugris!

MICI (pulykavörös, kezét csípőjére teszi, hogy jól oda-mondjon, de aztán váratlanul elneveti magát, legyint, ingerülten kifújja a füstöt) A maga lánya! Röhögöm kell.

MÁMI Bugris!

MICI Jól van, hallom. (Nevet) Jó. A lánya ... (Legyint, visszafordul a konyhába, ahol elnyomja a cigarettát, utána belép, rádobja magát a díványra, az nagyot nyekken)

Csend. Mami visszagurul eredeti helyére. Mici magához öleli a díványon levő díszpárnát, fenekét Mami felé fordítja, dialógus közben élvetegen riszálja

TUiaIVII Mit tudsz te arról a dolgról!

Csend

Olvass! Kell, hogy valami hasznodat vegyem! Mici Még a temetésére se ment el. Szívtelen dög! MÁMI Te olyan vagy... téged nógatni kell, akár egy

lovat.

MICI Pedig maga miatt halt meg, mindenki azt mondja.

MAMI Mert ha valaki nem veszi a fáradságot rád, egész nap csak döglesz. Mint ma. Szétrohad a lakás a mocsktól... De te csak hizlalod a feneked.

MICI Az én fenekem. (Megfordul, most szemben van Mámival)

MÁMI Az. A tiéd. A te nagy buja segged. Himbálni, riszálni.

Amióta engem boldogítasz, olyan kövér lettél, hogy majd leszakad az ágy alattad.

MICI Az én ágyam.

MAMI Az ágy? Az a tiéd. (Gonoszul vigyorog, csend) Olvass!

Csend

Azt hiszed, a pipogya uradnak akárhogy fogsz kel-leni? Csak azt akarja, hogy gyereket szülj neki ... ha végre megdöglöttem. Azért tűr meg, mert jobbat úgysem kapna. Egy rendes nőnek nem kellene egy ilyen.

MICI (hidegen nézi, aztán vállat von, megkeresi a könyvet, törökülésbe ül, és olvasni kezd) „Először Angala településre érkezett, itt találkozott egy fiatal-emberrel, aki a törzsfőnél jóponton akart szerezni magának, ezért elkísérte a fehér asszonyt Muliámába, és bemutatta őt neki ...”

Mami újra bólingatni kezd, Mici felsunyit Mámira, az-tán vissza a könyvre, keresi az elhagyott sort

Ez iszonyú!

Mami felhorkant, de a szemét nem nyitja ki

„ ... Az adott a törzsfőnek egy tükröt, a főnök meg disznót vágatott a tiszteletére...” Disznó! A lánya meg hulla. (ölebe ejti a könyvet, mert Mami már egészen aprókat bólingat. Meredten, gyűlölködve nézi az öregasszonyt)

MAMI Nem akarom, hogy bármi megváltozzék addig... Nem! Nem engedek semmihez hozzányúltni. MICI (felfortyan) Mami! Ezt nem teheti!

Mami nem vesz róla tudomást. Mici vagy harminc oldalt továbblapoz mérgeiben, beleolvas, aztán némi érdeklődéssel folytatja

...a nap már az égbolt közepén állt, mire elkezdődött a lakoma.” (Atugrik néhány sort) „-- Te me-

lyik részét etted a három embernek? — Az egyik fehér combjából ettem egy darabot. -- Sokszor ettél emberhúst? — Négyyszer, de most először fehér ember húsát. — Melyik testrész a legizletesebb? — A tenyér és a melle húsa. Többek szerint a péniszbőr is csemege. Valószínűleg ezért kapják a törzsfők." (Elmereng, félmosoly. Mámira téved a tekintete, arc-vonásai megkeményednek) Aláírta azt a papírt! Meg-engedte ! Most már késő !

MÁMI Akkor se akarom !

MICI (rikácsol) De ilyen nincs! Ha egyszer beleegyezett, akkor többé ilyen nincs !

MÁMI Van ! Meggondoltam magam !

Mici dühében lepattan a díványról, földhöz vágja a könyvet, de Mami nyugodt marad

Nem engedem.

Mici pökhendin rágyújt, összehúzott szemmel nézi Má-'mit, aki sírósan

Felhívom Jánost! b majd megmondja neked. Rossz vagy.

Mici megvetően vigyorog. Mami a telefon felé löki ma-gát, közben hisztérikusan

Elegem van! Nem akarlak! (A készülékhez ér, fel-emeli a kagylót, tárcsáz, vár)

Mici a háta mögé lopakodik, lenyomja a villát, egy-másra néznek. Mozdulatlanságuk heves közelharcba csap át. Mici kaparintja meg a telefont, vihogva eltáncol vele

MICI Coc-coc, Mámika!

MÁMI Te haramia.

MICI Tüzet fúj az orrlika.

MÁMI Add vissza a telefonomat!

MICI (nemet int) Ide fognak jönni. Idejönnek, és meg-javitják, mint a sicc. Ezen nem segíthet már a maga doktorkája se. A maga szemét kis doktorkáj,a. MÁMI Bugris.

MICI Aljas kis Mámika, szemét kis doktorka. Coccoc...

MAMI (rikácsolva) Adod vissza a telefonomat?!

Mici leteszi a készüléket a padlóra, közel lép Mami-hoz, mélyet szippant a cigarettából, és az arcába fújja. Az öregasszony ezt mereven, hunyt szemmel tűri

Jó. (Megfordul maga körül, ingerült mozdulatokkal, de fegyelmezett arccal visszakocsizik szokott helyére) Ahogy akarja.

MICI Na látja, Mámika! Tud okos kislány is lenni. Most pedig bemegy a kis szobájába, és becsukja az ajtót. És nehogy túlfeszítse azokat az öreg és gyenge kis idegeit, amikor jönnek a mester urak minden-féle zajos dolgokat művelni!

MÁMI (faarccal néz maga elé, a foga közt sziszegi) Telefonálni akarok !

MICI Á, nem! Különben is, látja, a maga pápuái soha nem telefonálnak, mégis milyen jól megvannak. Az-tán nem telefonál a kedves lánya se.

MÁMI Jogom van a saját lakásomban azt tenni, amit én akarok!

MICI Na persze!

MÁMI (felcsattan) Semmi közöd a dolgaimhoz! Nem tetszel nekem! Menj el innen! Akarom! Hallod?! MICI Ne üvölsön!

MÁMI Kifelé!

MICI Meg fogja ütni a guta.

Nézik egymást. Most Mici hűvös, Mami tekintetében eszelős gyűlölet. Lassanként lehiggad, hangot vált

MÁMI Azt te csak szeretnéd, édesem.

MICI (bájologva) Egy percig sem tagadom, drágám.

MÁMI De abból nem esztek, édesem. MICI Csak a combjából, drágám...

Tekintetük ismét összekapcsolódik, mint két bokszoló-nak. Mosolyognak. Mici aprókat lépve megkerüli Mámít, hogy a szobájába tolja. Mami tiszta erőből fékez. Mici egész súlyával tol: amire az ajtóhoz érnek, mindketen zihálnak. Felcseng a telefon. Mici megáll, kábultan nézik a készüléket. Mici otthagyja Mámít, és a készülékhez megy. Mami utánasziszeg

MÁMI Ne merd felvenni! Nem engedem, hogy használd a telefonomat!

MICI (mutatóujját az ajkára téve csendet int. Affektálva) Halló?

Az öregasszony tolószékéből kihajolva figyel. Beszélgetés közben óvatosan megközelíti a hátat fordító Micit, végül rohamat intéz, amit Mici elegánsan ellépe le-szerel

Szióka, Pipi ... A, most nem... Otthon vagy? ... Á, nem, Pipi, te is tudod, hogy éjjelre nem...

Roham, Mami artikulálatlan üvöltést hallat a sikertelen kísérlet miatt. Mici kéjesen felkacag

Neked is! ... Jó, megpróbálok. Várj ! De nem tudom, mikor szabadulok. Reggeltől... De amikor olyan iszonyú!... Jaj, puszika, Pipi ! Csocsi-csocsi!

Lenyomja a villát. Ajkáról a mosoly abban a pillanatban leolvad. Lerakja a helyére a telefont. Utána meg-ragadja a tolószéket, és nagy lendülettel megfordítja. Mami kissé megjéjed, így késve fékez, amitől Mici neki-ütődik a járműnek

Ó, hogy a rosseb enné már meg magát! Tudja, kivel szórakozzon?!

MÁMI Engedj ! Te rüfke!

MICI Ne fékezzen, mert ráütök arra a karmos mancsára !

MÁMI Csak azt merészed !

Megint zihálnak, majd nyikorogva kimennek Mami szobájába

Második jelenet

Mici, a Szerelő, Mami. Mici tér vissza, ingerülten be-vágja az ajtót. A vastag pokróc aláhullik. Rágyújt, idegesen fújja a füstöt. A szekrényhez lép, kinyitja, a kabátok mögül elővesz egy üveg pálinkát. Letekeri a kupakot, hunyt szemmel meghúzza, aztán visszateszi az üveget. Lustán elfordul a szekrénytől

MICI Iszonyú ! Egyszer még megölöm. Meg kéne ölni. (Kifakad) Miért nem döglik meg végre? ! Rohadt vén banya! (Meglátja a könyvet, undorodva berúgja az ágy alá) Kannibálok! (Maga elé néz, aztán felvihog) A fityma a legjobb falat! (Merengve) Attól függ, kié. (Letérdel a dívány mellé, keresi a könyvet. Helyette egy angol társalgási munkafüzetet húz elő) Gyűlölöm ezt az egész napot! (Hangosan, elnyújtottan ásít. Unottan lapozni kezd a füzetet. Ráakad egy fel-adatra. Kétféle hangon beszélgetést kezd magával)

— Madame ! Kegyed fején egy nagy rakás szar van.

— How do you mean, sir? Hiszen ön is tudja, hol vagyunk. — Of course. Úgy vélem azonban, hogy ennek ellenére, noha magam is tisztában vagyok jelenlegi helyzetünk különlegességével, biccenthetne egyet.

— Curious? Ön ezt a helyzetet különösnek tartja? — Well, a biccentés révén az egész rakástól egy csapásra megszabadulhatna, hiszen a beleegyezés eme szokásos gesztusa enough cynatic energyt kölcsönözne ehhez. (Csengetnek, a párbeszédet egyre jobban hadarja)

— Partly, sir! Though ... Bár nagy részben. De számolni szükséges a ragadvánnyal. Figyelmeztetem

ugyanakkor, hogy nem válaszolt a kérdésemre. (Csengetnek, a füzetet nagy lendülettel bedobja az ágy alá) Mi a fenének tanulok én angolul?

Csengetnek

Megyek! (Feláll, a párbeszédet is ordítva, hadarva) — A kérdésre? Ja igen! Hogy helyzetünk különös-e? Hát számít, hogy kicsit, nagyon vagy teljesen vagyunk leszarva? (Csengetnek, rohan ajtót nyitni) — Pontosan ! Nemde, ez a világ pöccөгdör?

Kinyitja az ajtót, amely mögött a Szerelő várakozik Nagydarab, munkásruhába öltözött férfi. Kezében jó-kora szerszámotáska

SZERELŐ Hát itt volnék. (Meglódul, szinte félrelöki

Micé, ahogy bejön a lakásba. Körülnéz, térdmagasságban elereszti a táskáját, ami nagyot koppan a padlón)

MICI Reggelről volt szó. Már azt gondoltam, nem is jön.

SZERELŐ Aha.

MICI A férjem azt mondta, hogy reggel jön, legkésőbb délre már el is megy. Nekem rengeteg dolgom lett volna ma délután.

SZERELŐ Lajos.

MICI Tessék? Ja, Mici.

SZERELŐ Félreért, nagysád. A kegyed ura a Lajossal tárgyalt reggelügyben. kérném, csak végrehajtó szerv vagyok. Most akkor ne velem tessék ...

MICI Lajos vagy nem Lajos, most délután öt van. Egész nap itt rohadtam. Azt hiszi, ez mindegy?

SZERELŐ (vállat von, lehajol kotorászni a táskában) Rendben, kérem.

MICI Nincs rendben ! Abszolút nincs rendben ! Maguk azt hiszik, hogy császárok. A mi pénzünkért mindent megengedhetnek maguknak.

SZERELŐ (egy nyugtatóböjt vesz elő, felnyitja, zsebéből ceruzát húz ki, megnyalazza a hegyét) Na, itt van, írja alá!

MICI (olvasatlanul aláírja, a Szerelő elpakol) Fizessek kétszer annyi pénzt, mint amennyit a munkájuk meg-ér. Főztek kávé, készítek szendvicset, itassam, a végén még csókoljam meg a popóját is a mester urak-nak ...

SZERELŐ Na, arról lemondok, nagysád, a kezét csókolom!

Megindul kifelé. Mici értetlenül nézi, aztán két kézzel a karjába kapaszkodik

MICI Hé! Hová megy?

SZERELŐ El. Még sok dolgom van.

Mozdulatlanul állnak, kissé megdőlvé

MICI Elmegy? !

SZERELŐ Hát? ! Nagyon jól tetszik tudni: ez a meló nyolctól volt betervezve. Délig. Maximum. Ahogy azt a Lajos elképzeli. Hát mi vagyok én? *Allat?* MICI Nem mehet így el ! SZERELŐ Nem jött össze. Fájront. Dolgom van. A nyugtát aláírta, a kezét csókolom.

Még mindig mozdulatlanul állnak

MICI Meg kell javítania! Ez élet-halál kérdése, értse meg! Egy hónapja.

SZERELŐ Sajnálom.

Mici váratlanul elengedi a Szerelő grabancát, aki kis híján hasra esik

MICI De hát hová siet? Vettem egy csomó felvágottat, vaját, kenyeret. A maga kedvéért. Éhes!

SZERELŐ (visszanyerve az egyensúlyát, Micinek háttal áll, mozdulatlanul) De hát mondom, hogy várnak! MICI Cseresznye vagy barack? Esetleg konyak?

A Szerelő ismét elengedi a táskát, az nagyot puffan, majd megfordul, és nyájasan Micire mosolyog

SZERELŐ Mindegy az, na ! Szegény melós nem válogat. MICI (csábosan visszamosolyog) Úgy is van. Akkor hozom! (A fenekét riszálva kimegy a konyhába)

Üvegcsörögés, konyhai zajok. A Szerelő elégedetten nyújtózkodik, középre jön, unatkozva körülnéz, aztán lehuppan a díványra, próbálgatja a rugózását

SZERELŐ Igényes kis kégli ez, nagysád ! Kegyednek jó az izlése. Hány szoba is?

MICI (kintről) A, csak ez az egy meg egy pici.

SZERELŐ (hamiskásan) Na ne! Azt hittem, egy olyan exkluzív szépasszony, mint nagysád, egy jó nagyot... lakik.

MICI (megjelenik az ajtóban, csábosan) Hiszen maga tréfál velem, Lajos !

SZERELŐ (magyarázni készül, de aztán csak legyint) Nem baj. Látszik, hogy kegyed úrihölgy.

MICI Ez csak a látszat, Lajoska. A helyzet az, hogy még ez a lakás sem az enyém. Sajnos.

SZERELŐ (tűnődve) Lajoska?

Idegenül néznek egymásra, hallgatásuk kezd kínossá válni. Mici visszavonul a konyhába, a férfi a kezét ölében nyugtatva néz maga elé

Jól tetszik látni, szépasszony, nagyon is jól, hogy némelyik mocsok azt csinál »dolgában, amit csak,akar. De nem ám mindegyik! Ráadásul én nem is vagyok önálló. Ahogy mondtam, csak alkalmazott vagyok. Na, azért ne gondolja ám, hogy most egy kádíst lát. Egy kis ezmegazra, ha szép az asszony, még mindig tellett.

MICI (kintről) Nagy franc maga, mint minden úriember, Lajos!

SZERELŐ (ismét magyarázni készül, a szeme kidülled, csuklik egyet, aztán legyint) Mindegy.

MICI (bejön. Kezében nagy műanyag tálca. Azon egy üveg pálinka, két üveg sör, egy nagy tányéron szendvicsek, poharak) Fogadok, maga olyan, akár a tengerészek. Minden kikötőben van egy szeretője... Igaz?

SZERELŐ (a tálcára figyelve, hamiskásan) A, dehogyl! Gyenge gyerek vagyok én ahhoz. Meg aztán nálam fő dolog a szerelem, tetszik tudni.

MICI (leül az asztalhoz egy székre. Megpróbálja lecsavarni az üveg kupakját, de az nem mozdul) A fene!

A Szerelő felpattan, gálánsan meghajolva elkéri az üveget, könnyedén lecsavarja a kupakot, tölt két kupicába. Koccintanak. A Szerelő élvetegen rávigyorodik a nőre, Mici zavarba jön, felvihog. Mici elfordul, a Szerelő a díványhoz ballag, leül. Mici sört bont, az üveget és a szendvicsestálat a Szerelőhöz viszi, kínálja

SZERELŐ Az ember magányos. Manapság egyre több a boldogtalan asszony. (Átvieszi az ételt és a sört, biccent, és falni kezd)

MICI Látja, Lajos, ebben igaza van ! Én is ... néha hétszámra nem szólnak hozzám egy emberi szót... Ej, de jó nézni magát, ahogy így eszik!

SZERELŐ (teli szájjal) Mert én szeretem az életet! MICI Ez az! De a legtöbb férfi úgy jár-kei a világ-

ban... mintha attól félnének, mindjárt tőkön fogják rúgni őket.

SZERELŐ (nyeldekelve) Már amelyik! Tudja, nehéz az élet.

MICI Nehéz bizony. De magának, Lajos, biztos nem unatkozik a felesége.

SZERELŐ (kiguvad a szeme, csuklik egyet, aztán vállat von, sört iszik, leteszi maga mellé a tálat) A fér-

fiak egész nap hajtának. Ki a fenének van még utána kedve... A jó szerető meg ritka, mint a .. . fekete holló... (Bizonytalanul körülnéz, szíjja a fogát) Gyesen tetszik lenni, szépasszony?

MICI (szemérmesen) Mici vagyok.

SZERELŐ (egy pillanatilag értetlenül néz rá, aztán biccent) Na igen. (Elgondolkodik) A fekete holló .. . Tudja, a minap hallottam, hogy egy ilyen boldogtalan asszonykának másodjára fekete gyereke született. (Szíjja a fogát, aztán sört iszik, cuppant) Hát én .. . agyonverném szegényt szégyenemben. Az biztos. Most ne?! Egy négerrel!

IIIIICI (pálinkát tölt a kupicákba, a Szerelőhöz megy, koccintanak) Ez csakugyan furcsa.

SZERELŐ (iszik) Milyen az olyan, aki a magyart ennyire nem becsüli? Hát magyar az olyan?

Csend. Bambán nézik egymást. Mici a Szerelő előtt áll, nem tudja, mit kéne tennie. A Szerelő leteszi a tányért a padlóra, kiüssza a sört. Mereven Micire szegezi tekintetét

Na, mi lesz?

Mici szemlesütve felviharog, az ajkába harap, kezét a homlokára teszi, onnan indulva végigsimít az arcán, a nyakán, megáll a melle alatt, majd kezét ernyedten maga mellé ejti

MICI Lajos...? Maga most mit izél?!

A Szerelő csuklik, legyint. Csend. A férfi bambán nézi Micit, aki szemét lesütve ácsorog. A férfi megütögeti az ágyat maga mellett, közben megszíjja a fogát. Mici kényszeredetten mozdul, leül a férfi mellé, aki maga elé nézve átkarolja a Vállát

SZERELŐ (monotonon) Hát igen. Ne bánkódjon, szépségem, ez a sors keze. Nem tehetünk ellene semmit. MICI Most biztosan azt gondolja, kurva vagyok. SZERELŐ Én olyanokkal soha nem kezdek. De hát a szerelem, az más.

MICI Gondolja?

Csend. A Szerelő a másik kezével Mici szoknyája alá nyúl. A üdő simogatja a férfi nyakszirtjét, de továbbra is mereven bámulnak a semmibe

Ugye végez hatig? El kéne még mennem.

SZERELŐ Hatra? Mindennel?

MICI Ó, igen! A szerelem az más. Az egyetlen dolog, ami majdnem mindenre felmentést ad.

SZERELŐ Talán. Nem szeretem elsietni a dolgokat. MICI Megigérttem, hogy elmegyek.

SZERELŐ A javítást nem kell megvárnia. Majd bedobom a kulcsot a levélszekrénybe.

Szétválnak. Most egymást nézik hidegen, idegenül

Érzi ezt a bizsergést?

MICI (lassan bólint) Ugye nem haragszik meg, ha csak a bugyimat veszem le?

SZERELŐ Á, ahogy kegyednek jólesik. De előtte talán innék .. . még egy kupicával.

MICI Persze. Kérek én is.

A Szerelő feláll, tölt. Mici hátat fordítva leveszi a harisnyáját. Isznak. Mami szobájából nagy robaj, a Szerelő megmerevedik

SZERELŐ Hát ez?

MICI Semmi. A Mami.

SZERELŐ És a kedves férje ... ?

MICI Ne aggódjon.

MÁMI (bentről) Segítségg!

SZERELŐ (elmosolyodik, újra tölt. Isznak) Akkor... egészségünkre!

MICI (Mami ajtajához lép, ráfordítja a kulcsot) Ordítózni fog. Iszonyú! Remélem, ez nem zavarja?

A Szerelő vigyorogva vállat von

MÁMI (bentről) Engedj ki! Követelem, te gyilkos! Te haramia!

Mici bemászik a díványra a takaró alá. Leveszi a bugyiját. A Szerelő újra tölt magának, iszik

SZERELŐ Egy időben az volt az ábra, hogyha közben ordítottak velem, mindig lekonyultam. Aztán rájöttem, az a titka az egésznek, hogy ne figyeljünk oda. MICI Mondja csak, Lajoska, nem tud véletlenül napraforgóolajat szerezni?

SZERELŐ Olajat?

MICI Nem lehet kaprú. Röhej, nem?

SZERELŐ (bólint) Az. És amióta nem figyelek oda, tessék elhinni, szuper vagyok.

MÁMI (bentről) Te ribanc! Mindent hallok! Megmondalak a férjednek! Majd ő kitekeri a nyakadat!

MICI (a takaró alatt leveszi a szoknyáját is) Jobb, ha nincs rajtam. Utálok gyűrött ruhában járni. A gyűrött szoknya valahogy olyan... útszéli, nem?

Nagy robaj, majd puffanás Mami ajtajánál, utána velőtrázó sikoly

SZERELŐ (csuklik, aztán vállat von. Lehúzza a nadrágját, és bebújik Mici mellé a pokróc alá) Jó erőben lehet az öreglány. MICI Akár a macska: szívós, alamuszi és kegyetlen az egerekkel.

Heves mozdulatok a pokróc alatt. Mici hátat fordít a Szerelőnek. Szeretkeznek. Közben merev arccal bámulnak a semmibe

MÁMI Mici! Segíts rajtam! Meghalok!

Csend

MICI Akkor tud szerezni olajat?

SZERELŐ Miféle olajat? MÁMI

Vérzek!

Csend

MICI Iszonyú érzés lehet az egernek.

SZERELŐ Aha. Ugye szuper vagyok?

MÁMI Segítségg!

MICI Maga tudta, hogy a sült fityma a legfinomabb?

SZERELŐ A fityma?

Csend. A szeretők lihegnek, nyögnek, de az arcuk merev marad, ugyanúgy a semmibe néznek

MICI Az ,annyira finom, hogy csak a törzsfőnökök ehetik.

SZERELŐ Azt mondja, sültve?

MÁMI Kurva vagy, Mici! De keservesen megbánod!

A Szerelő kínlódva, lihegve befejezi, Mici ezt is szenttelenül viseli el. Felcseng a telefon. A Szerelő nagyot nyögve kikászálódik az ágyból, megkeresi a nadrágját, felveszi

SZERELŐ Ugye szuper vagyok?

Mici a plafont nézi. A Szerelő csuklik, vállat von, Fogja a szerszámotaskát, és kimegy a konyhába. Mici x kombinéját combjára simítva szintén kimászik az zgyból. Ásít. Megkeresi a bugyiját. Azt lóbálva Mami ajtajához lép, visszafordítja a kulcsot. Benyit, benéz, aztán visszasátál az ágyhoz, fejfel a nézőtérnek hasra Fekszik, a bugyit maga elé ejti a padlóra. Szomorú fél-mosollyal nézi. Csend

(A konyhából) Nincs ám nagy gond, nagysád! Ha-mar megleszek!

:::send. A konyhából falvésés zaja. Lassan megmozdul z Mami ajtaja elé szegezett pokróc. Mami gördül ki

MÁMI *(sziszegve)* Ezt még megkeserülöd ! *(A konyhához gördül)* Mit művel maga itt, fiatalember?

A vésés abbamarad

SZERELŐ A Mámi, ugye?
MÁMI Mit csinál itt? !
SZERELŐ Hát nem látja? Gyereket!
MÁMI Azonnal hagyja abba! És takarodjon a konyhából !
SZERELŐ Hé!
MÁMI Ha nem takarodi ik, kihívom a rendőrséget!
SZERELŐ *(röhög)* Hát ez hülye!

Vésés zaja, Mámi fordul, a telefonhoz gördül. Tárcsáz, csend

MÁMI Halló?... Igen? Kérem, azonnal jöjjenek ki! Egy ismeretlen alak tartózkodik a lakásomban ! ... Mit? ... Nem, kérem! Szétveri a konyhám!

A Szerelő hőkkenetén jelenik meg a konyhaajtóban. Mici a bugyijával játszadozik. P, lámi folytatja

Vésővel!... Mit?... Én kivel beszélek? Rendőrség?... Hogy maga kivel beszél? Hát velem, fiatal-ember ! Miféle rendőr gaz, laki laz idősebbekkel pimaszkodik? ... Igenis, pimaszkodik!
SZERELŐ Ez teljesen hülye?!
MÁMI Nem! Nem lakik itt ! A konyhám ! Szétveri ! Hogyhogy ! kicsoda? ... Honnan tudnám? . . . *(Magából kikelve)* Huligán! *(Csend, Mámi megrökönyödve nézi a kagylót)*
SZERELŐ *(Micihez)* Nagysád, ez egy szociális eset!
MÁMI *(hüteltenkedve)* Lerakta. A rendőrség lerakta. Az a huligán azt mondta, hogy szórakozzak a ... Különbömben megbüntet.
SZERELŐ No, akkor én visszamegyek ! a dolgomra.

Mici nem mozdul, továbbra is a bugyival játszik. A Szerelő nézi, csuklik, vállat von, aztán kimegy a konyhába. Kisvártatva vésés zaja hallatszik

MÁMI Nem védenek meg,

Csend

Ebben az országban már mindent szabad. *(Megvetéssel)* Kommunisták...! *(Csend, gondol egyet, ismét tárcsáz, rövid csend után)* Ügyvéd úr?! *(Nyafog, selypít)* Jaj, Jánoskám, mentse meg! ... Idejött egy szerelő . . . És ez a perszóna beengedte, pedig kértem, könyörgtem, hogy ne, nem vagyok olyan állapotban . . . tudja, a zsibbadás... Jánoska, érte meg, hogy nem bírom ! Nem ! akarom ! Ma képtelen vagyok ezt akar-ni!... Jánoskám, maga az ! én megmentő angyalom ! Jöjjön, kérem, jöjjön! Én ezekkel tovább nem i akarok!... Egy percig se! Ugye, elintézi, ugye, el! *(Tenyerével eltakarja a kagylót, Micihez sziszeg)* Eltakarodtok! De el ám! *(A kagylóba, hangot váltva)* Ugye, akkor jön? Ne, könyörgök, Jánoska, ne mond-já, hogy most nem tud! Ezek itt megölnék! ... Hogy adjam? Ne tegye ki magát ilyennek! Elég, ha csak én ! szénvedek... Adjam? *(A kagylót eltakarva, sziszegve)* Mici ! Doktor Lukácsy úr kíván közölni valamit.

MICI *(eldobja a bugyit, lustán Mámihoz)* Nyalja ki . . .
MÁMI *(most úgy tartja a kagylót, hogy az ügyvéd is hallja, ezért affektálva, hangosan)* Azt kívánja közölni, hogy zavard el lazt a szerelót, különben be fogunk perelni szerződés megszegéséért.

MICI *(nyugodtan, közben felül, rágyújt)* A harapós lovat perelitek ti ebe !

MÁMI *(indulatosan megfenyegeti, aztán ismét a kagylóba, selypítve, siránkozva)* Hallotta, Jánoska? És én ezeknek... ezzel a növel... Inkább visszaadjuk a pénzüket, de végre nyugalmat akarok!... Nem, inkább megyek a szociális otthonba ! Anyim még van, hogy ott emberszámba vegyenek!

MICI *(visszafojtottan)* Ó, te rohadék!

MÁMI ...Nem, ügyvéd úr, nem bírom tovább ! Nin-csenek már rendes emberek! Alig várják !a halálomat, !a legszívesebben megfojtatnának egy kanál... De hát ikell nekem az a pár rongyos ezres?!

MICI *(magának)* Álszent, kapzsi !dög!
MÁMI Mi kéne még nekem az életben? A temetésemre valót már *összeszaporoltam*. Csak még *azt* a né-hány órát, lami hátravan... Igen?! Maga egy tündér, János!

MICI *(magának)* Egy pióca, veled együtt, te fonnyadt cápa!
MÁMI Pápá! Akkor várom! *(Csücsörítve cuppant kettőt, átszellemülten teszi le a kagylót. Lassan fordul Micihez, vonásai fokozatosan megkeményednek. Élesen)* Nem 'beszélhetsz így doktor Lukácsyról! A kis-ujja is !többet ér nálad, te kövér szuka!

MICI *(tompán)* Az egy pióca. Egy hiéna! Egy tetű! MÁMI *(leinti)* Kit érdekel a te véleményed? Nem érsz fel az árnyékáig se.

Mocskos prolikkal üzekedni a

férjed ágyában, ez vagy te. Céda!

MICI Ez az én ágyam.

MÁMI Az ágy a tiéd.

MTCI De ha óhajítja, beajánlom az úrnak. *(A konyha felé mutat)* Ha nem üvöltöttek vele, akkor szuper. MÁMI *(hidegen mosolyog, bólogat)* Na jó. Hát figyel-jen, kedvesem! A doktor úr azt üzeni, ha nem távolítja el ezt *(a konyha felé int)*, pert indít szerződés-szegésért. Mert *ebben* !a lakásban az én akaratom el-len semmi nem történhet. És ha akarom, akkor repülnek innen, mint a pinty, galambocskám! Úgy bizony!

MICI *(szintén hidegen, mosolyogva és bólogatva)* És közben a mi ügyvédünk az évi rendes szabadságát tölti a Hebridákon, nemde, drágám?

MÁMI A ti ügyvédek egy ,nyeretlen kétéves, édesem! Az én Jánosom úgy lesöpri, hogy a diplomáját utána csak seggtörülésre használhatja!

MICI *(vállat von, erőltettem ásít)* Ez iszonyú ! *(Feltápáskodik, a konyhához ballag)* Lajoskám? Köszönöm, ennyi!

A vésés zaja abbamarad

SZERELŐ Ezt hogy tetszik érteni?

MICI Úgy, hogy végeztünk. Nem kell tovább javítani.

Csend

SZERELŐ De holnap nem érek ám rá!
MICI Csak hagyja! A vénasszonynak pont jó ez így. Különbömben ,nem mindegy? Úgyis rossz volt, nem? SZERELŐ Nekem nyolc.

MICI Hát !az ^{vis} imarad. Végül is, ami teljesen rossz, az már nem lehet rosszabb, nem?

Csend. Mámi elégedetten átkocsizik a szobán a szokott - telyére. A Szerelő jelenik meg a konyhaajtóban, kezében a szerszámostáska

SZERELŐ Legközelebb úgy három hét múlva tudok jönni...

MÁMI *(rikácsolva)* Takarodik rögtön?!

SZERELŐ *(visszafojtott dühvel)* Nana ! Én nem vagyok a kapcarongya!

MÁMI *(eszélesen rikácsol)* Hányszor kell még mondani, rohadt proli? Süket maga, behemót *barom?*! SZERELŐ *(vörösen)* Mit képzelsz? Hé... !

NIICI *(nevetve)* Ugyan, Lajos ! Ó Mámi! A Jóisten után a második személy. De csak amíg nem köt vele az Isten !eltartási !szerződést.

SZERELŐ *(higgadtan)* N'a lés ha pofán vágnám?

MÁMI Kifelé! Kifelé!

MICI *(karon fogja a férfit, és tuszkolja kifelé)* Akkor magát

becsukná, Lajos.

-SZERELŐ *(csuklik, vállat von)* Szerintem azért juta-lom

járna, ha valaki agyonvág egy ilyet.

MÁMI *Strici!*

4 Szerelő a lakásajtóban visszafordul, Máminak vi-7yorogva lófaszt mutat, aztán Micinek fejét oldalra biccentve köszön, majd kimegy

Harmadik jelenet

Mámi, Mici, Frici. Felcseng a telefon. Mámi méltósággal kormányozza magát a készülékhez. Mici a lakásajtóban állva figyeli, látszólag csak a cigarettázással törődve

MÁMI Tessék! ... Ki keresi, kérem? Szóval maga 'az! Nincs itthon! ... Nem! Nem ment még el. Magának nincs itthon! ... Ember! Nem zavarja, hogy ő férjes asszony? Fér-je-zett! Ezért nagyon hálásak lennénk, ha többé nem keresné. Világos, énem? Ez, kérem, egy tisztességes család. Másutt keressen kurvát magának! *(Leccsapja a kagylót)*

Mici mosolyogva néz maga elé, a padlóra pöccenti a hamut. Aztán merev mozdulatokkal elindul, összeszedi a ruháit, kivonul velük a konyhába felöltözni

Ez rád 'is vonatkozik, Mici ! Nem tűnök meg a házamban egy affélét!

Csend

Micsoda világ ez?! Nem dolgoztok, nem féltetek .az Istent, bujálkodtok, akár az állatok. Nem fűs ártana egy új világvége a pofátokra. Igen, a átűz fog elemészteni benneteket. Remélem, addigra elpatkolok, és nem kell veletek bűnhődnöm.

Csend

Az én időmben egy ilyen koszlott cédat kilöktek volna az utcára. Oda való is vagy. A sarokra, Csak ahhoz van lehetőség.

Csend

Én egyszer sem csaltam 'meg az uramat! *(Elgondolkodik)* Nem én ! Soha! Tisztességes voltam, se testemhez, se lelkemhez nem tapad mocsok.

Mici tér vissza felöltözve. Felveszi a földről a Mámi arcáról leesett újságot, labdává gyűri, és kecses pukkedlival Mámi ölébe dobja

MICI Bizony, Mámi annyira tiszta, annyira mocsoktalan, akár egy kiáztatott szaros pelenka.

MÁMI *(bólogat, nem tudja eldönteni, hogy sértést hallott-e)* Látod, Mici, sosem hiszed el nekem, hogy én csak jót akarok nektek.

IIICI Azt.

TviÁMI Nem értem, miért gyűlölködsz. Jobb vagyok hozzád, mintha az anyád volnék.

MICI Sokkal.

itiÁMI Olyan vagy, mint egy gyerek. Az 'is csak sokkal később jön rá, milyen jót is tett neki a szülői szigorúság, másképpen nem vált volna ember belőle.

MICI Na, én megyek.

MÁMI Maholnap harminc leszel, 'mégsem nőtt be 'a fejed lágya ... Hová mész?
i ICI Baszni.

Csend

MÁMI Mici ! Te... Nem mész sehova ! Megtiltom ! Hallod? Nem engedem !

MZCI Jöjjön velem! Hiszen özvegy. Magának már nem bűn, igaz?

MÁMI Jaj, Mici!

MICI Nem szokott róla álmodni?

MÁMI 'Mici! Könyörgök! Ne menj od'a !

MICI Elképzelni vagy csinálni: egyre megy. Sőt! Nincs iszonyúbb a vágyakozásnál. Vagy ,az irigykedésnél, igaz?

MÁMI Meg fog büntetni az Isten.

MICI Egy fenét fog. De van, akire ráférne ... Maga annyira gonosz, hogy a pokolban külön bejáratú ördöge lesz. Egy tüzes vasvillát szurkál majd a micsodájába mint tisztességes 'özvegyasszonynak.

MÁMI *(megdöbbenve)* Te gonosznak tartasz?

MICI A kis tetű ügyvédjével meg felzabáltatják a mocskos eszét, amíg ki nem okádja, hogy újra fel-zabálhassa.

MÁMI Hálátlan! Az gonoszság, hogy befogadtalak a házamba? Hogy nem kell hónapos szobákban rohadnotok a tutyimutyi férjeddél, jaki soha nem lesz képes a családjáról rendesen gondoskodni? Én vagyok gonosz?

MICI Megfizettük! Nap ,mint nap fényesre nyaljuk a fenekét, nehogy beperelhesen a maga leprás Jánoskája.

MÁMI Mit csináltatok?! Megfizettétek!?

MICI Meg!

MÁMI Nevetséges! Más százezerrel többet kínált, de én titeket választottalak. ,Ez is gonoszság, ugye? MICI Fogadok, hogy milliói vannak a bankban! Össze-harácsolták 'a doktor úrral.

MÁMI Mit tudsz te? Csak fröcsögsz, vicsorogysz, de eszed ,annyi sincs, mint 'egy tyűknak.

MICI És mire gyűjti? Aranykoporsóra? Halálra szekálta az egész családját. Lesz, aki körülállja 'a sír-ját? Aki csak ismeri, mindenki utálja.

MÁMI Te vagy a gonosz.

MICI *(idegesen rágyújt. Gúnyosan)* Mámika a tolószék-ben. Aki először látja, megesküszik, nem éri meg a reggelt. De pedig megéri. Még ezer reggelt is, sőt többet! Iszonyú!

MÁMI Igen, igen. Soha nem csalódom benned: romlott ,a lelked. Fiatalnak látszol, de belül öregebb vagy nálam is. Nem csodálnám, h,a te patkolnál el előbb! MICI *(idegesen, vihogva)* Ha magán múlna ...

MÁMI Ne dohányozz! Százszor megmondtam, hogy nem bírom 'a füstöt!

MICI Coc-coc...

MÁMI És vedd fel a földről :a könyvem! Te fogod kifizetni. ,ha nem veszik vissza a könyvtávban ! MICI *(kinyújtja a nyelvét)* Beee!

MÁMI Be vagy rúgva?!

MICI Be! És most megyek!

MÁMI Megtiltom!

Mici nevet. Agresszívan elkapja és körbefogatja Mámít a tolószékkel, Mámi csapkodva tiltakozik. Mici nekifut, és jól ellöki a kocsi. Mámi a fal előtt lefékez. Mozdulatlanok. Csend. Felcseng a telefon. Mici komoran, maga elé nézve kimegy a lakásajtón. Mámi, aki a fékezés lendületétől előrehajoltan meredt meg, most fejét fordítja a készülék felé, ami csak nagy sokára halgat el. Mámi bólint. Nehézkesen feltápázkodik a tolószékből

Egészen elzsibbadtam. *(Néhány bizonytalan lépést tesz)* Utálom, ha egész nap a nyakamon lóg valamelyik. *(Még néhány lépés, és mozdulatai biztosakká válnak. A lakásajtóhoz megy, beakasztja a biztonsági láncot. Visszatér, a földről felveszi a labdává gyűrt újságot, kisimítja, és a takaró alá dugja, hogy a széle kissé kilátsszon)* Pizok kis ribanc! Meszesed-nek az ereim, és egész nap a tolószékben kell ücsörögnöm miatta. *(Bemegy a konyhába, de rögtön ki is fordul)* Sétverték 'a lakásomat ! *(Elvigyorodik. A ruhásszekrényhez lép, keresgélés nélkül előveszi a pálinkásüveget, néhány apró, szenvedélyes korty után visszarejti)* Szegény Jenő mindig azt mondta: az idegen ,személy olyan a házban, mint ^{Begy} kártékony bacilus ,a szervezetben. A legjobb 'gyökerestül kiirtani. *(Az asztalhoz lép, szigorúan végigméri az étel- és italmaradékot. Rövid tusakodás után tölt magának egy kupicával, ezt is apró, szenvedélyes kortyokban issza meg. Leül az asztal mellé egy székre, de rögtön fel is áll, a padlón levő szendvicses tálhoz lép, vesz egyet, azzal ül vissza a székre. Teli szájjal beszél)* Nagy marha volt maga, Jenő. Nagy marha. Csak az 'a szerencséje, hogy 'soha nem tudtam eléggé megmondani magának. Még hogy tündérke! *(Vihog. Rövid vívódás után újra tölt magának, és még rágás közben megissza. Bólint)* A végére csakugyan megöregszem. *(Bekapja az utolsó fa-latot. Feláll, a telefonhoz lép, mandzssettája ujjából egy cetlit vesz elő, tárcsáz, első szavai közben még*

nyeldekél) Smidt úr? Hallja-e, miféle alakot küldött maga a nyakunkra?... Hogyhogy kicsoda? Hát a javítás, tudjal... Na látja! Idejön, szétver mindent, szemtelenkedik, kikezd a menyemmel, aztán a tetejébe dolgvégezetlenül elmegy! . . . Nem! . . . Igen! . . . Hogy képzeli? Az nem elég! Tudja azt maga! Az nem elég! Még szép, hogy nem kér pénzt érte! Beperlem! Vegye tudomásul, hogy beperlem! ... Akkor már késő ! A javítás mára volt megbeszélve, tehát ma készen is kell lennie!... Rendben! Ajánlom is! (Köszönés nélkül lerakja. Elégedett f élmosollyal az ágyhoz megy. Kivesz egy szálat a cigarettásdobozból, rágyújt, lefekszik a díványra, úgy nézi a plafont, ahogyan Mici szokta) Ez aztán tud élni, ez a céda!

Csend

Rohadt egy élet. Rohadt! Hűsz éve, mióta maga, Jenő... Vagy mindig is az volt?

A bejárati ajtónál motozás, kulcscsörgés Mám'ika azt

akarja, hogy ne legyen rohadt.

A bejárati ajtó nyílik, majd nekifeszül a biztonsági táncnak

FRICI Mámika!

MÁMI (csend, nyugodtan dohánnyik) A Jenő kis tündére. Magatehetetlenül, egy toloszékben, két ilyen bugris prolinak kiszolgáltata. Szép élet, mondhatom, gyönyörű! Vagy azt hiszi, Jenő, hülye vagyok? Na, nem, nagyon is az eszemnél vagyok! És emlékszem. Mindenre!

Hangos kopogás

FRICI Mámika! Eresszen be! Én vagyok az, Frici!

!!!A?ni felül, körülnéz, a díványon levő pokrócon oltja el a cigarettát, gyönyörrel nézi, ahogyan lyukat éget

Ejnye, Mámika! Tudom, hogy ébren van! Mindig ezt tetszik csinálni!

Mámi a toloszékhez megy, nehezet sóhajtvá belecsücscsen

Na jól van, Mámika. Akkor addig lemegyek a postáért.

Mámi, vár néhány másodpercig, aztán az ajtóhoz gurul, kiakasztja a láncot, ott megfordul, és begurul a szobájába. Kísértetként Frici nyit be óvatosan. Keret nélküli szemüveget és kopott, egyszínű öltönyt visel. Egyik kezében diplomata táskát, a másikban bevásárlószatyort van és egy csokor virág. A táskát és a szatyrot a padlóra, a virágot az asztalra teszi

Csókolom ! (Csend, kényszeredett vidámsággal) Hát már megint nem volt semmi (abban az átkozott ládában ! A jövő hónapban el fogom zavarni az újságost, amikor jön a pénzért. Vagy fel tetszettek hozni? (Csend, nevetgélve) A hivatalban meg most nem tudom elkérni. Képzelve, de hisz meséltem magának, Mámika, azt mondja a főnök, ez (munkahely, nem kaszinó... Én meg arra gondolok, nem baj. Haza-jövök, kinyitom az lágyamat, végigdőlök, van nekem itthon is újságom ... Hehe, még hogy nem kaszinó! Tudom, azt tetszik erre mondani, lusta disznó vagyok... De Mámika, tessék elhinni, nekem ez fontosabb, mint (a vacsora... Aműgy is késő van már. (Csend, erőltetett felháborodással) És most tessék! Már (megint nincs újság. Az lesz +a legjobb, ha meg-veszem magam. (Csend, zavartan ácsorog, aztán Mámi ajtajához sompolyog, és kopog az ajtófélfán) Csókolom! (Csend, megfordul, a kempingágyhoz botorkál, csaknem belebotlik a padlón levő szendvicses tányérba. Lehajol, vesz egy szendvicset, és lopva be-leharap. A kenyeret lerakja az asztalra, visszarakja az asztalra. Bátoratlanul leül a kempingágyra,

a rugók nagyot nyekkennek. Csend. Maga elé bámulva, rágva) De amire végzek odabent, nincs nyitva újságos. (Hangosabban) De hogy ma is mi piszok gyűlt össze, 'Mámika, jel se hinné ! Komolyan arra gondolok, a kollégák szándékosan szemetelnek. Irigy-lik a GMK-t, hogy (ezzel a takarítással egy kicsit többet kereselek... (Maga elé) „Mérnök létemre... !” Igy reggel, munkába menet kéne megvennem. Ez képtelenség! (Hangosan) Ez képtelenség, hogy 'az ember reggeltől birtokában legyen valaminek, amit csak este használhat! (Magának) Kivárni. (Hajolva, nyújtózkodva nyúl egy újabb szendvicsért, ebben a pózban beleharap, amikor Mámí hidegen, megvetően az ajtóból)

MÁMI Hát maga ,meg mit ;művel itt?!

FRICI (szinte felsikolt, markába zárja a szendvicset, és visszahuppan a kempingágyra, a rugók nagyot nyekkennek. Rémülten nézi az öregasszonyt, aztán torz mosollyal) Csókolom! Fel tetszett ébredni? MÁMI Nem tetszettem. (Az asztalhoz kerekedik, elveszi a virágot) Vörös szegfű? Miért hoz vöröset? Nem illik (az hozzám.

FRICI (zavarban) Mámika, én nagyon... izé, ezt most kivételesen...

MÁMI (legyint) Micinek?! Remélem, tudja, hol tartózkodik most adrágalátos neje?

FRICI A... hát... Mici? Elment. Hisz szólt is, hogy... tegnap este... dolga van.

MÁMI Mindegy. Azért köszönöm. Az illatát szeretem. De la Micikéje bujálkodni ment, meg is mondta. FRICI (vihorászva) Ejnye, ma nagyon tréfás hangulatban tetszik lenni ...

MÁMI Előbb a szerelővel hentergett. Láttam ta résen. Aztán elrohant ,a kollégájához. Úgy bizony, a Tibikéhez, a maga legjobb barátjához ...

FRICI (nyerít, a markába zárt szendvicsdarabot egész-ben a szájába tömi, telí szájjal) Jaj, ne, Mámika! Komolyan ne! A fekélyem! (Vihorászva, rágva, nyeldekelve a konyhára mutat) És ... ,me-heg ... csinálta?

MÁMI Marha! A fekélye! Nem érti? Akkora szarvai nőttek, hogy díjat nyerne velük! Két éve se +házaso'k...

FRICI De Mámi! Hisz szólt, hogy elmegy. Tetszik tud-ni, az angoltanfolyam ... Tegnap este előre meg-mondta, hogy (dolga van, és az is lehet, hogy csak késő este jön haza. Mici felnőtt ember...

MÁMI Az?! Az egy pisis! És (nem is jár semmiféle tanfolyamra.

FRICI Hisz hallotta, milyen dühös volt, hogy itthon kell maradnia, várni is szerelőt ... pedig megérthetné, amióta ez a mellékes van, nem vehetek ki szabadságot.

MÁMI (körbemutat) Leitták magukat, henteregtek, az-tán elkergette (azt a szerelőt. Pedig könyörögtem, ha már itt van, megcsinálhatná a konyhám...

FRICI Úgy tetszik érteni, hogy ra szerelő... hogy a konyhában ... de hát miért?!

MÁMI Honnan tudjam? Talián rosszul esett neki az etyepetye.

FRICI (eltűnődve) Furcsa! Igen, (az... (Hirtelen gyanakvón Mámira néz, aztán felpattan, és kirohan a konyhába. Gondterhelten tér vissza) ...határozottan furcsa. Éppen csak kalapált egy kicsit.

MÁMI Előbb kupakolt, aztán kalapált.

Frici Mámira néz, de nem is látja

Egy perccig se bánja, Fricike. Dobja ki ezt az aszszonyt!

Csend

De most legyen jó fiú ! Főzze meg a kávémat! Itt az ideje. FRICI (mint aki álomból ébred, megélnkül, erőltetetten vidámkodik) Ez csak természetes, Mámika! (Lehajol, kotorászik a bevásárlószatyorban) Tessék elképzelni, szereztem finom nescafét. Kéz alól, természetesen. Osztrák. Azt mondta, akitől vettem, ez a legjobb márka.

Nyújtja a dobozt, Mami kegyesen elfogadja. Kivágtat a konyhába, ott rögtön visszafordul, vihogva lehajol a szatyorért, aztán vissza a konyhába. Mami érdektelenül forgatja a kávésdobozt

MÁMI Nem értem. Fricike jobb asszonyt érdemelne. Higgye el, maga figyelmes, gyengéd, magának olyan nő kellene, aki a nyugalmas meleget többre becsüli a kalandnál. Egy elvált, egy özvegy vagy valami testi hibás ... az kellene. Nem való Fricikéhez .a Mici.

FRICI *(a konyhából)* Mámika! Maga 'egy nagy humorista!
MÁMI Majd meglátja, ha megdöglök, akkor mit fog művelni!
Mert én még féken tudom tartani, úgy-ahogy. De Fricikének a fejére nő, a végére már kapcarongynak se lesz jó.
FRICI Színházban! Milliókat kereshetnek!

MÁMI b, te beszari! Ha az anyád lennék, jól képen törülnélek ! Ébredj fel ! Kurva a feleséged ! Kurva! FRICI *(megjelenik az ajtóban vigyorogva)* Ugye hozhatok kekszet is? Pilótát, rummal leöntve, ahogy szeretni tetszik.

Csend. Mami a telefonhoz gurul. Tárcsáz. Frici tétován ácsorog a konyhaküszöbön

Furcsa dolog ez az újsággal... Sokszor azon veszem észre magam, hogy egyáltalán nem emlékszem a hírekre. A kollégák 'ma is azon vitatkoztak, hogy valami tüszűgy vagy mi. Arra gondolok, micsoda bolondság elrabolni egy embert. Az ölest megértem, annak van logikája. De azt nem értem, hogy valaki olyan fontos lehet, különösen önmagának, hogy...

MÁMI Halló! Maga .az?! Adja a Micit!
FRICI *(felnevet)* Mintha 'az ember kép, pénztárca vagy akár egy kertben felejtett ásó lenne. Tárgy, aminek van valami...
MÁMI Ide figyeljen, fiatalember! Ne szórakozzon velem!
Nagyon jól tudom, hogy ott van az a nő!

A konyhában sípolni kezd a teáskanna. Frici kiszalad érte

Hát ide figyeljen! Élet-halálról van szó! Érti? Most adja a Micit, aztán ráérnek egy életen át hancúrozni.

Csend. Frici megjelenik a küszöbön. Egyik kezében teáskanna, a másikban kistányér, benne a rummal meglocsolott keksz

Mici! Frici mindent tud!

A férfit néz, nyújtja a kagylót, Frici hangtalanul, tátogva, rémülten elhárítja

A férjed azt üzeni, ha Fazonnal nem jössz haza, akkor maradj is ott, ahol vagy. Bár, ha nem tévedek, nős ember a szeretőd.

FRICI *(suttogva)* De hisz én nem...
MÁMI Most sunnyogsz, mi?

Csend. Mami kajánul vigyorogva nyújtja ismét Frici-nek a kagylót. Ő lassan megfordul, leteszi a kistányért és a teáskannát az asztalra, tompán nyúl a kagylóért

FRICI Szervusz, édesem.

Csend. Mami megvető mosollyal odagurul az asztal-hoz, hogy kávéét készítsen magának

Mici ! Én nem... de végül is... késő van, tényleg hazajöhetnél ... ha már ott vagy... és ...

MÁMI Pipogya fráter!
FRICI Ne! Mici! Ne tedd le! Én olyat nem mondtam... azt csak Mámika ... én semmit... *(Csend. Üres tekintettel néz maga elé. Elfordul a készüléktől)* Letette.

2send. Mami kavargatja a kávéét, ügyencen szimatolja x rumos kekszet

MÁMI Ugye? És még viccelek!

Csend. Frici merőn, ellenségesen nézi az öregasszonyt Ne

bámulj ! Inkább köszönd meg, hogy jót akarok. *Csend. Frici elfordul*

Hozott tejet?
FRICI *(tompán)* Maradt 'tegnapról. Felforraltam az este. MÁMI *(paprikásan)* Az nem jó! Utálok a forralt tejet! Mindig is utáltam!

FRICI Más most nincs. Nem hoztam.
MÁMI *(lecsapja a csészét, a kávé kilöttyen)* Márpedig én friss tejet akarok inni! Frisset!

FRICI Bezárt a közért.

MÁMI A körüti még nem csukott be.

FRICI Jó. Hozok. *(Csend, kimegy a konyhába)*

MÁMI *(megenyhülve)* A forralt tejből hiányzik egy csomó tápanyag. Vitaminok meg minden. Tudnia kell, Fricike, hogy annak a kevés ételnek, amit még képes vagyok valahogy lenyelni, kifogástalannak és táplálónak kell lennie. Ez benne van a szerződésben is. Majd ha maga is annyi idős lesz, mint én, belátja, hogy nem mindegy, mit ehett az ember.

Csend

Azt a kis időt, ,ami még hátravan, erőben és egészségben akarom leélni.

Frici tér vissza az üres bevásárlószatyorral. Ismét erőltetetten vidám

FRICI Akkor elugrok, és veszek tejet.

Csend

Tetszik tudni, arra gondoltam, az aluljáróban ilyen-kor még árulnak Esti Hírlapot... Mámika! MÁMI Na?

FRICI Ha Mici... amíg oda vagyok...
MÁMI Menj csak! Jobb is, ha előbb én beszélek veled, ha ugyan hazajön. Szerencséd, hogy ilyen holdkóros vagy: mindent elfelejtesz.

FRICI Mámika?

MÁMI Mit akar?

FRICI Ezt ... ugye... ki tetszettek találni... együtt... Micivel ?

MÁMI Mit?

FRICI Hisz tudom én, néha nem árt féltékennyé tenni a

férjeket ... Mici nem olyan...

MÁMI *(hidegen)* Az nem tréfa, hogy a felesége szeretőket tart.

FRICI *(sóhajt)* Hát... most jól beugrottam. Mámika úgy tud viccelni, mintha komoly lenne.

MÁMI Beugrasz te még ;a kútba is, meglátod.

FRICI Olyan jó, amikor tegezni tetszik.

MÁMI Te kedves ökö, te ! Eredj a boltba!

FRICI *(hálásan indul)* Csókolom! *(Kimegy)*

MÁMI Hülye! *(Lehörpöli a rumot a kekszről)*

Negyedik jelenet

Mámi, a Szerelő. Mami a bejárathoz gurul, beakasztja x biztonsági láncot, utána kikászálódik a tolókcocsiból. 4z asztalhoz sétál, csipegeti a kekszet

MÁMI Legközelebb nem választok alamuszit. *(Eszik)* Rengeteg a vesződés az ilyenekkel. *(Eszik)* Inkább legyen egy kicsit vérmesebb. *(Eszik)* Hamarabb boldogulok veled. *(Eszik, s közben elindul a szobája felé)* Mindig megbánom, bárkire hallgatok. Most is. Nekem az a ragyás képű tetszett. Pénze is több volt. És látszott, hogy magas a vérnyomása. De nem! „Túl okos nekünk. Az a legjobb, ha buta és bárgyú, akivel nem kell sokat pereskedni.” *(Bemeleg a szobájába, onnan madzagon egy görgőkre szerelt koporsót húz a színre. Megáll, a kempingágyat odébb penderíti, a koporsót*

a helyére húzza) Mert az ügyvéd úr nem szeret pereskedni. Csak !a pénzt, azt szereti.

A Szerelő csuklik, aztán legyint

Felcseng a telefon. Mami undorodva nézi, de nem mozdul. A készülék elhallgat

Mondtam is a Micinek, ezt azért nem kéne, de csak erősködött ... Ugye, megvárja szegényt?

A cafka ! (Az ajtóhoz megy, kiakasztja a biztonsági láncot, beül a tolésszéke. Töprengve néz maga elé. Bólint. A díványhoz gurul, a takaró alá rejtett újságot egy kicsit kihúzza, hogy jobban látsszék. Ismét bólint) Talán sikerül. Talán már ma. De biztos, hogy nemsokára. (A telefon újra cseng. Mami ráérősen a készülékhez gurul, felveszi. Beszélgetés közben kopogtatnak a bejáratnál) Igen?... Szóval te?... Nem, nincs itthon ...

Csend

Hová sietne? Hiszen az asszony most úgy tudja, dolgozni jött hozzánk ... (Vihog) SZERELŐ (bambán nézi) Én este soha nem dolgozok, kérem, az este a családé. Ezt az egyet régen meg-fogadtam. (Csend, utána ingerülten) Különb, ha a fiatal nagyságának hiányzik valami... akkor se így kell azt kimódolni, kérem! (Tölt magának, iszik)

Kopogtatnak

Valahová elrohant. Egészen magánkívül volt szegény... Megijedtél, mi?

MÁMI Mondom, hogy igaza van ! Én is csodálkoztam: még sohase láttam ilyennek a Micit... pedig hát ... (Sóhaj, legyint) Teljesen megalondult. Hisztériázott, hogy ha nem láthatja többé, megöli magát meg mindenkit... Képzelteti, a férje meg elrohant, talán a vízbe is ölte magát azóta, amilyen hirtelen ember az... Szóval muszáj volt engednem, azért telefonáltam.

Kopogtatnak, most valamivel erősebben

Na, csak ne játszd meg magad! Tudom én, miféle vagy te!... Az ilyenek nem lesznek öngyilkosok.

SZERELŐ (mérgesen nyit be) Nem hallja, hogy kopogok? Süket?

MÁMI Na, csak siess haza! (Leteszi a kagylót, kedvesen mosolyog a Szerelőre)

SZERELŐ Hallja-e! Maguk szórakoznak velem? MÁMI

Örülök, hogy újra látom, Lajos úr.

SZERELŐ (csuklik, aztán legyint) Tudja, mi van? A főnök küldött vissza.

Csend

Hogy végezzem el a munkámat...

MÁMI Nagyon helyes, hogy visszajött, fiatalember. SZERELŐ

Jöttem?! ... Bemószerol a főnöknel. Ráadásul még hazudik is. Átkozott vénasszony! MÁMI(kedvesen)

De hát miért nem ül le? Töltsön

magának!

SZERELŐ Leülni? Dehogy ülök! Nem érek én rá magukkal szórakozni ! Megcsinálom azt a szart, aztán pucolok ebből a patkányfészekből. (Meglátja a koporsót, elképed, elbizonytalanodik) Hát ez meg mi?

MÁMI (vészjóslón) Láthatja.

SZERELŐ (megremeg a hangja) Már úgy értem, mi-nek ez?

(Csuklik)

MÁMI Az nem tartozik magára, fiatalember.

Csend. Mami kíváncsian méri végig, a Szerelő meg-lehető zavarban toporog. Farkasszemét néznek. A férfi csakhamar elkapja a tekintetét, most kettőt csuklik, szinte hisztérikusan. Mami finoman elmosolyodik

Félreérti a helyzetet, Lajos.

Csend

Nem azért hívtam, hogy azt... (a konyha felé int) megjavítsa. Sőt, elárulom magának, igazából nem is én hívtam.

Csend. Mami kierőszoalja, hogy ismét találkozzon a tekintetük, akkor ledéren rákacsint a Szerelőre, aki csuklik egyet

Az az !asszony akar beszélni magával. A Mici. Ez az igazság.

SZERELŐ Velem? Miről?

MÁMI (vihog) Na hiszen! Maga huncut!

SZERELŐ (csodálkozva) És ezért égetett le a mester előtt?

MÁMI Attól féltünk, hogy csak úgy .nem jönne... SZERELŐ

Hé! Tudja, mit kaptam én 'a Smidt úrtól? Kijött értem

Békásra. Üvöltözött velem az asszony meg a srác előtt. Hogy

egy gané vagyok, meg kirüg, ha csak a dugáson jár az

eszem, a munkát meg ott-hagyom. (A végére belelovalja

magát a dühbe. Ezért nagyot fúj, legyint, az asztalhoz lép,

tölt, iszik) MÁMI Igaza van, Lajos.

SZERELŐ (felnyög, csuklik) Jézusom! De hát ki a fene veszi az ilyesmit komolyan? Ezen az alapon kétnaponta nőszülhetnék

MÁMI Hja, a szerelem nem játék, fiatalember! SZERELŐ (sikoltva) Szerelem? Miféle szerelem?! MÁMI Az önző. Az nincs tekintettel másokra. SZERELŐ (bambán néz maga elé, aztán felpattan, és

rohan a kijárat felé) Nahát, én megyek!

MÁMI (hangja metsző, a Szerelő behúzott nyakkal engedelmeskedik neki) Megállni! (Hidegen végigméri, aztán sziszegve) Micsoda alak! (Elfordul, a telefon-hoz gurul) Rendben van. Sajnálom. Újra fel kell hívnom a mesterét. Megmondom neki, hogy a munkát ezúttal is elvégeztetlennül hagyta. Ráadásul a modora...

SZERELŐ (fogát csikorgatva) Ó, a rohadék!

MÁMI (hidegen) Takarodjon a konyhába, azt ajánlom. Egy-kettő, fiatalember! Végezze el a dolgát, amiért megfizetik. Semmi keresnivalója ebben a szobában. Nem fogunk egy ilyennek könyörögni! Tohonya barom!

SZERELŐ (hisztérikus fejhargon) Az anyukádat!

MÁMI Nagyon is jól mondta a Smidt úr! Gané egy alak maga, Lajos. Rokkant öregasszonyokkal pimaszkodni, unatkozó kis ribancokkal heteygni munka helyett... Gané! Menjen a konyhába, és legalább azt hozza rendbe, amit ott csinált.

SZERELŐ Hát ez... ó, hogy az a jól... örület! (Be-megy a konyhába, bevágja maga mögött az ajtót. Rögtön jön is ki, mert az asztal előtt felejtette a szerszámotaskát. Nagy ívben igyekszik kikerülni Mámít, rá figyelve nem néz a lába elé, ezért megbotlik a koporsóban, és csaknem hasra esik. A szerszámotaskát viszont eldobja, az nagyot puffan a padlón. Ismét fejhargon) A kurva életbe!

Mami mosolyogva figyeli. A Szerelő összeszedi magát, most csendben teszi be a konyhaajtót

Ötödik jelenet

Mami, Frici, a Szerelő. Kiszáratva kulcscsörgés hal-latszík, Frici érkezik vissza a boltból. A kezében bevásárlószatyor, a hóna alatt egy Esti Hírlap

FRICI Csokolom, már meg is jöttem! (Beljebb jön, meglátja a koporsót, aggóduva) Csak nem esett le a vérnyomása, Mámika?

MÁMI Most ne ezzel törődjön! Vendége van.

FRICI Nekem? (Védekezőn) Mámika, tessék elhinni, ér nem

hívtam ide senkit.

MÁMI (türelmetlenül felcsattanva) Az a szerelő van itt Beküldtem a konyhába. (Suttogóra fogva) Micirő akar magával tárgyalni.

FRICI (sírósán) Miciről? De hát... mit akar? MÁMI Honnan tudjam? Különb gondolhatja...

Csend. Frici keserű zavarban néz maga elé, Mámi kíváncsian figyel, aztán magában mosolyogva elfordul

Magatokra hagylak. Arra kérlek, ha végeztetek, húzd vissza a koporsómat! Ma mégsem maradok veletek, Gyűlölök veszekedni vagy a más veszekedését hallgatni.

FRICI Ne! Nagyon kérem, ne menjen, Mámika! Nekem akkor a legjobb, ha köztünk van! Mostanában tényleg sokat veszekszünk.

MÁMI Megszakad a szívem, ahogy így figyellek benneteket!
(Kigurul a szobájába)

Frici magában tusakodik, nehezen tápázkodik fel a díványról. A konyhaajtóhoz lép, kezét a kilincsre teszi, de mintha áram volna benne, rögtön el is kapja. Visszavonul az asztalig. Homlokát törölgetve ácsorog. Egy pillanatra felderül: a ruhásszekrényhez megy, előveszi a pálinkásüveget, iszik egy nagy, hosszú kortyot, aztán visszadugja az üveget. Ismét a konyhaajtóhoz lép. Óvatosan a kilincsre teszi a kezét, de ugyanolyan lassan vissza is veszi. Diszkréten kopogtat, majd gyorsan el-lép. Háttal a falnak támaszkodva liheg

SZERELŐ (a konyhából üvöltve) Nyughasson! Be ne merjen jönni, mert a fejéhez vágok valamit!

Frici tátott szájjal hallgatja. Csend. A konyhából erő-szakos robaj, mintha feldőltné volna valami. A Szerelő a konyhából üvölt

A rohadt életbe, most meg kitöröm a nyakamat!...

Csend. Frici zavartan köhécsel. Az asztalhoz megy, ott maga elé néz egy pillanatig, vállat von, megfordul, a konyhaajtónál határozottan kopogtat. Ebben a pillanatban az ajtó hevesen kinyílik, telibe találva Fricit, aki hátratántorodik, majd egy széket magával sodorva elterül. A Szerelő meglátja Fricit

Ó, pardon!

Fricihez rohan, melléje guggol, meglapogatja a vállát, aggódva néz az arcába. Frici kinyitja a szemét, bágyadtan mosolyog

Valami baja van?

Felülteti Fricit, aki visszahanyatlik. A Szerelő erőszakosan ismét felülteti, pofozgatja, nem engedi eldölni. Frici tiltakozik, mosolyogni próbál, de csak nyöszörög-ni tud

Pofán vertem, mi?

FRICI (kábulatlan) A, nem számít! Igazán mindegy... SZERELŐ

Nem ütötte meg magát?

FRICI (sírósan) Mondom, hogy semmiség!

SZERELŐ (elvigyorodik, feltápázkodik és odébb lép. Elindul vissza a konyhába, de az ajtóban visszafordul) Igaz is, hol az a vén boszorkány?

Frici mindvégig a földön ül, int a fejével, csendért könyörög

Én a maga helyében belévágnék egy konyhakést. Vagy nyissa rá a gázcsapot.

Csend. Frici Mámi szobájára mutogat

Nekem mindegy, uram! De például, ha lelökné kocsistul a lépcsőházban ... bár ez nem biztos, az ilye-nek mindent túlélnek.

Frici vállat von, lehajtja a fejét, a Szerelő vigyorog, Mámi szobája felé néz. Csend

Igaz is, mindjárt készen leszek. Gondolom, meg akarta nézni, azért kopogott.

FRICI (rekedten) Nem akartam zavarni. Ami azt illeti, igazán ráér ...

SZERELŐ (az asztalhoz megy, tölt magának, iszik)
Egészségére!

FRICI (biccen, mosolyog) Nos... nagyon kínos ügy... ha azt akarja ... esetleg...

SZERELŐ (hidegen, agresszíven) Mi van?!

FRICI (leolvad arcáról a kínos mosoly, de újra magára erőlteti) Mámika... Mici, a feleségem... tud-ja ...

SZERELŐ Igen?!

FRICI Ó... nem! Nekem igazán nem annyira fontos... úgy értem, csak hát maga...

SZERELŐ (tölt, iszik, fenyegetően) Én. Na és?

FRICI Hát... ezért... de ha nem tartja fontosnak... bár, úgy tűnik, sajnos, szükséges.

SZERELŐ Úgy? (Tölt, iszik, a kupicát lecsapja az asztalra) Szó se lehet róla! (Hirtelen megérteni vél valamit) Hé ! Magát is a felesége biztatta fel?!

Csend. Frici félve, értetlenül nézi

Kitelik tőle! Vagy... zsarolni akarnak? (Röhög) Hát ilyet! Ez sok! Azt hiszik, sokra mennek vele? Akkor verem szét a feleségem pofáját is, amikor akarom! (Csend, tölt, iszik) Na, én befejezem ezt ia szart, az-tán eltűnök innét. Oké?

FRICI Oké. De Mici ... ?

SZERELŐ El-tű-nők! Érti? Kell a francnak az a kurva! Világos?

FRICI Szóval Mici ...

SZERELŐ Hagyjanak már békít velem! (Bevágja maga mögött a konyhaajtót)

FRICI (megkönnyebbülten felsóhajt, feltápázkodik. Magának) Oké. (Lehajol a koporsó madzagjáért, ki-húzza Mámi szobájába)

Rögtön utána Mámi gurul be 'merev arccal. Az asztal-hoz kocszik. Hátranéz. Villámgyors mozdulattal meg-ragadja az Esti Hírlapot, maga mögé gyűri, elkocszik a telefonos asztalig, ahol visszafordul. Frici visszatér, Mámira néz, aki tömény gyűlölettel és megvetéssel méri végig. Frici megsemmisülten sompolyog a kemping-ágyig, felállítja, leül a szélére. A rúgók nagyot nyikkannak. Zavartan néz maga elé

MÁMI A tejet!

Frici értetlenül kapja fel a fejét

A tejetet vigye be a hűtőbe! Meg fog savanyodni. Mára már úgysem kell.

Frici felpattan, kezébe veszi a szatyrot, aztán zavartan a konyhaajtóra mutat, mondana valamit, de csak nyel egyet. Nem mozdul, gyűlölködve-kétségbeesetten néz le a szatyorra

Hé! Süket?

Frici bólint, Mámi dühösen megfordul, a konyhaajtó-hoz gurul, előrehajolva kinyitja az ajtót

Fiatalember! Hallja? Jöjjön ide, és vigye ki a tejetet a hűtőbe! Sajnos, ez itt fél odamenni, amíg maga ott van.

Frici elpirul, de sietve kiveszi a tejet a szatyorból, és leteszi az asztalra. A konyhából méltatlankodó morgás hallatszik. Mámi visszakocszik a helyére. A Szerelő jeNIK meg dühösen, gyanakodva. Egy pillanatra meg-torpan a küszöbön, aztán gyorsan az asztalhoz lép, fel-markolja a zacskót, és indul vissza a konyhába

Nocsak!

A Szerelő idegesen csuklik, megmerevedve fordul Mámihoz

Figyeljen csak ide! Ez itt csak hallgat. Látom, nekem kell kezembe vennem az ügyet.

A Szerelő rávicsorog, és bearaszol a konyhába

FRICI De Mámika! Igazán!

MÁMI Maga hallgasson! Beszari alak! *(A Szerelőhöz fordul, aki most a küszöbön merevedik meg)* Ha már nem veszi el feleségül, megkövetelem, hogy kérjen bocsánatot. Ettől, Micitől meg tőlem is, hogy kuplerájt csinált a házamból.

FRICI Ó, né!

MÁMI Csend legyen! Én tudom, mi a becsület! És ha szükséges, elégtételt veszek azokon, akik a tisztesség alapvető szabályait semmibe veszik!

A Szerelő vállat von, eltűnik a konyhában

FRICI Könyörgök, erre semmi szükség, Mámika! Mi ezzel az úrral már mindent megbeszélünk.

SZERELŐ *(jön be, kezében a szerszámostáska)* Vén rohadék! Mindenbe beleavatkozik. Igaz?! *(Hirtelen támadón Fricihez fordul, aki felhőrdül, lenyekken a kempingágyra, a rugók nyikorognak)* Nem csinálom meg. *(A konyhába mutat, Fricire nézve)* Azt se bánom, ha kirüg az a seggfej. Én itt egy percig se maradok.

MÁMII *(sivítva)* Itt marad, amíg bocsánatot nem kért mindenkitől!

SZERELŐ És ha felhívja a Smidt urat, azt is mondja meg neki, hogy ide ne szerelót küldjön, hanem egy csődört.

FRICI *(sírósan)* Ezt hogy érti, kérem?

MÁMI Strici!

SZERELŐ *(még mindig Fricihez, kevésbé agresszívan)* Ide figyelj, öcsi! Egy nap ideadod nekem a lakáskulcsot. Belerakod a zsebembe. Tíz rongyért kinyírom neked az öregcsajt. Addig menjetek el nyaralni vagy ilyesmi. Neked megteszem. Tíz rongy.

MÁMI Feljelenem! Frici, te leszel a tanú!

FRICI *(sírósan)* Biztonsági zár van. Senkit se enged be. MÁMI

Frici! Ne állj szóba vele! *(Csend, gúnyosan a Szerelőhöz)* Maga meg jöjjön bármikor, Lajos. Nem maga lesz az első tohonya szarházi, akinek a vérét veszem.

SZERELŐ *(csuklik, fejhangon)* Öcsi! Mondd meg az öregcsajnak, nem vagyok Lajos!

FRICI *(sírósan)* Mámika! A szerelő úr nem Lajos!

A Szerelő elindul kifelé, szemmel tartva Mami mozdulatait, de a tekintetét kerüli

MÁMI Lajos! Kérjen bocsánatot!

SZERELŐ *(csuklik, fejhangon)* Dögölj meg!

MÁMI *(nagyot csap a tolszék karfájára, ordítva)* Takarodj!

A Szerelő ijedten szökken az útésre és az erős hangra. A lakásajtóban éppen a benyitó Micibe ütközik. Mici aprót sikkant, a Szerelő rekedten hörrent egyet, durván odébb penderíti a nőt, és kicsörtet a lakásból

Hatodik jelenet

Mámi, Frici, Mici. Kínos csend. Mami közömbösen néz maga elé. Mici egy darabig élesen figyelve, gyanakodva az ajtóban marad, majd Fricin állapodik meg a tekintete. Ettől visszatér a magabiztossága. Fricin előbb bárgyú öröm, később zavartság látszik. A csend végére vörös fejjel néz maga elé

MICI Hát ez meg hogy került ide?

Csend. Frici idegesen szusszant egyet, egy pillanatra vádlón Micire emeli a tekintetét

MÁMI Fricikém! Mégis innék egy kis tejet.

Frici értetlenül nézi, aztán bólint, feltápázkodik, kibotorkál a konyhába

MICI Micsoda pofátlan alak! Itt felejtett valamit? MÁMI *(bizalmasan)* Érted jött. De én elkergettem. Neked Fricike mellett van a helyed. Nem mintha megérdemelnéd őt. Túl jó ő neked.

MICI (hökkenten nézi, aztán elneveti magát) Bolond maga? Na, mit felejtett itt? A vésőjét? A kalapácsát?

Frici jelenik meg a konyhaajtóban. Egyik kezében egy porcelánböggre, a másikban a tejeszacskó és egy hosszú konyhakés

FRICI *(vörösén, alig hallhatóan)* Mami igazat mond. Ez az ember érted jött, Mici. MICI *(élesen)* Te hallgass!

Frici boldogtalanul rápislant, beljebb lép. Leteszi a bögrét az asztalra, a késsel levágja a zacskó csücskét, tejet önt, aztán leteszi a zacskót meg a kést

Még te mersz velem hülyéskedni?! Beszélünk még ma erről-arról, ne félj!

Frici fogja a bögrét, és Máminak viszi. A zacskó, mintha csak erre várt volna, felborul. Mami számít erre, ezért rögtön észreveszi

MAMI A zacskó! Te! A zacskó! *(Göcögve nevet)*

Frici gyorsan megfordul, felkapja a zacskót, de már sok tej kifolyt. Ő is kényszeredetten mosolyog. Mici gyűlölködve néz egyikről a másikra. Aztán gúnyosan felnevet, kimegy Mami szobájába

Látja, Fricike, micsoda egy szerencsétlen alak maga! Még ennyit se lehet magára bízni. Férfi!

FRICI Azelőtt soha nem fordult velem elő ilyesmi. *(Szomorúan néz az asztalra, aztán a konyhába slatyty)(3g, kezében a tejeszacskó)*

Mami apró kortyokban megissza a tejet

MAMI Magának kár volt megnősülnie. Az efféle embereknek magányosan kell élniük valami apró lyukban. A Fricike fajtájába mindjárt belerúgnak, ha feltűnik valakinek. Megvert engem az Isten veletek! Mért nem tudok végre egy normális házaspárt ki-fogni?! Pedig ez az ötödik próbálkozásom. A hatodikra igazán megérdemelném. De addig talán el is patkolok.

Frici jön vissza egy mosogatóronggyal, felitatni a ki-ömlött tejet

Neveltséges, hogy a végén éppen nektek lesz szerencsétek! Ti érdemlitek meg a legkevésbé ezt a gyönyörű lakást. Igen. Ti.

Frici végez a felitatással, kimegy a konyhába
És tudjátok, miért? Mert túl nagy szerencse nektek. Ti boldogtalanságra, alárendeltségre születtetek. Ez a baj. Igen. Fehér cigányok vagytok.

Frici tér vissza, megáll az ajtóban, merőn néz Mami hátába

Nem ti tehetek róla. De más se tehet arról, hogy különb nálatok. Ti arra születtetek, hogy dolgozza-tok, akár a barom, aztán dögöljete meg, ha már kevés hasznót hoztak. Én a ti fajtátoknak még a szaporodást se engedném. Túl sokan vagytok, és túl kevés az úrnak való. Ti nőttek, akár a tarack. Kiirt-hatatlanul.

is megjelenik Mami szobájának küszöbén, ő is merőn nézi Mami. Mami a súlyos csöndben egy darabig elmerülten üldögel, aztán váratlanul felviharog

Szegény Mici belepusztulna, ha nem érezhetne a lába közt valamit... naponta többször is.

MICI *(sziszegve)* Szemét!

FRICI *(sírósan)* Mámika! Ne tessék így viccelni velünk!

MÁMI *(gúnyosan, Fricit utánozva)* „Mámika!”... Ez nem vics, „Fricike”! Elegem volt belőletek! Hányin-

gerem van a szagotoktól. Felfordul a gyomrom. Az egyik egy gerinctelen talpnyaló, a másik egy olcsó kis kurva. Elegem volt! Túl sok gondot okoztok nekem.

MICI Egyszer még megölöm.

FRICI *(sírósan)* De Mámika! Hiszen mi mindent meg-teszünk!
MÁMI Mindent?! Igazán? Ma például a nyakamra küldtél ezt a szerelőt, hátha megüt a guta. De nem ütött meg, nem ám, kedveskéim!

MICI Miért nem öli meg valaki?

FRICI De hát meg kellene javítani... *(Hátra, a konyhába mutat)* .. Mámikának is sokkal kényelmesebb lenne, ha rendben lenne...

MIAMI Nem akarom! Békét akarok! Békét.

FRICI Igen, Mámika!

MICI Hogy döglene már meg végre!

Mámi váratlanul, erőszakosan Mici felé fordul. A két nő gyűlölködve néz farkasszemet. Mici lassan elpirul, elfordítja a tekintetét. Mámi győztesen elmosolyodik. Csend

MAMI *(hamisan, negédesen)* De én aggódok értetek. Csend

Valahogy mégis sajnállak.

Csend

(Az asztalhoz gurul, akkurátusan leteszi a tejes bögrét. Megszemléli az asztalt, elégedetten bólint. Csend) Úgy látszik, vénségemre érzélgős leszek. *(Mosolyogva néz Friciről)* Miüre és vissza, azok feszegetve tűrik) Nem szeretem, ha veszekedtek. Mici! Meggondoltam magam, ki-slanyom. Azt hiszem, jobb lesz, ha nem hagylak magatokra ma este. Kérlek, húzd ki a 'koporsómat!

Csend. Mici durcásan elhúzza a száját. Mámi negédes mosolya egy kicsit megkeményedik

MICI Húzza ki maga! Nagyon jól tudjuk, hogy lábra tud állni!
MÁMI *(még mindig mosolyogva)* Ezt nevezitek ti annak, hogy „mindent megtesztek értem”? No, mind-egy... A férjed kért meg, hogy ma este ne hagyjam egyedül veled.

FRICI Ó, ez... most... Mámika ...

MÁMI És hidd el, Mici, igaz van! A gyáváknak mindig igazuk van. Frici fél veled, mert félti a „boldogságát”. Mert te erőszakos vagy, és rossz a lelkiismereted.

MICI Egy frászt! De a magáé az lehetne! Még (nehogy lelkiismeret!

FRICI Ugyan... minek... kihúzom én.

MÁMI *(felcsattan)* Ott marad! Mici húzza ki, mert Mici bántott meg. Azt akarom, hogy kihúzza, hogy ebből is lássa, megbocsátok neki.

Miinek eltorzul az arca, de mielőtt kitorne, elneveti magát, legyint, sarkon fordul. Csend. Hallatszik a koporsó kerekének halk csikorgása. Mici behúzza a (koporsót, a kempingágyat ő is durván félrependíti, a koporsót a divány mellé kormányozza. Kezében a madzaggal leül a diványra. Csend. Mindhárom a semmibe merednek. Mici megpillantja a konyhakést az asztalon. Arra szegezi a tekintetét

FRICI *(erőteltetett vidámsággal)* Csakhogy vége a nap-nak!
(Csend. Valamit keres. Körülnéz, aztán a zsebeiben tapogat)

MÁMI Nehéz napunk volt.

Mici szórakozottan a kezébe veszi a konyhakést

FRICI Ejnye, na! Hová tehettem az Esti Hírlapot? Nem tetszettek látni?

MAMI *(közömbösen)* Miféle hírlapot?

FRICI át,, azóta...

MAMI Ja?! Buta fiú! Hiszen nem hozott! Nem láttam, hogy hozott volna. Biztosan elejtette, vagy icsűszott a hóna alól. Amilyen szerencsétlen alak ...

Frici nézi, bólint, felállítja a koporsó mellett a kempingágyat, leül rá. A rugózat hangosan nyikorog. Vigasztalanul néz a semmibe

MICI *(derülten)* Mámika! Tudja mit? Ma éjjel elvágom a torkát.

Frici keserű sóhajjal dől végig a kempingágyon, a rugók nagyot nyekkennek. Fejét Mici felé fordítja. Fájdalmas szomorúsággal nézi, akár gazdáját egy megvert kutya. Mámi Mici beszéde közben lassan bólingatni kezd, aztán mintha elaludna. Mici monotonon, mintha olvasná a szöveget, és nem figyelne oda

Meztláb fogok belopózni a szobájába. Arra is vigyázok, nehogy megreccsenjen a padló. Nem mintha lenne valami jelentősége. Ez a hülye úgysem tud megakadályozni, még ha akarna se. Amiért akarna? Annyira azért nem hülye szegény. Aztán felgyújtom a kislámpát. Akkor letérdelek a koporsó mellé, és a nyakára teszem a kést. Micit nyiszlalgatom, hogy fel-ébredjen. Akkor kinyitja a szemét. Várok, amíg fel-fogja, hogy mi következik. Megvárom a borzalmat a tekintetében. Akkor nagyot ordítok, és beledöfök a torkába. Hörög. Bugyborékol a vér. Nyissz-nyassz, le-vágom a fejét. Üveges lesz a tekintete. Kiszökik a testéből az a rohadt kis lelke. kAkor ledőlök a koporsója mellé, és sírni fogok. Sírni, sírni, bőgni a boldogságtól.

FRICI *(artikulálatlanul felüvölt, felpattan az ágyról)* A! Ott! Te! Te! Hát ott van, alattad, te! *(Durván meglöki az elképedt Micit. Mici nagyot sikoltva ejti ki a kezéből a kést, az (a szín előterébe esik. Frici újra meg-löki Micit, aki legurul az ágyról. Frici felrántja a takarót, megragadja az újságot. Rikácsol és hadonászik, kezében az összegyűrt napilappal)* Eldugod, te?! Ezt merészeled?! Mi?! Te!

NACI *(felfogja, mi történt, és nevetni kezd, ez meg-hökkenti, majd le is hűti Fricit; Mámi a háttérből mosolyogva nézi őket)* Mit? Ja, az újságod, Fricike.

FRICI *(zavartan)* Mit kerest ott az újságom? Mit szórakozol te is velem?!

MICI *(vállat von)* Szórakozik a hóhér! Hát ki vagy te? A vénasszony dugta el az újságodat.

FRICI *(sírósan)* Nem kell mindent ráfogni!

MICI *(hidegen)* Hülye vagy. Nem fárasztom magam miattad.

FRICI *(mint fent)* És mért kell velem így beszélni? MICI

Kopj le!

Frici elfordul, az ágya szélére ül, a rugók felnyögnek. Olvasni kezdi az újságot. Mici feltápáskodik, rendbe teszi az ágyat, megtalálja a pokrócon a csikk égette lyukat

MIAMI Gyerekek, gyerekek!

Csend. Frici olvas, Mici a lyukat vizsgálja gyanakodva. Mámi mesterkéltén nagyot ásít

Hiába. Hosszú volt a nap. Álmos vagyok. Mégsem maradhatok sokáig veletek. Értsétek meg, nem vi-gyázhatok rátok egy életen át! Mi lesz veletek, ha már nem leszek?

MICI Hogy került ide ez a lyuk?

MAMI Túl vagyok a hetvenen. Egy-két év és elpatkolok. Te Mici, azt mondd erre, hála isten. Végre tied a lakás, szülhatsz. Ennek, de inkább másnak, nem igaz?

MICI Maga kiégette ia pokrócomat!

MAMI Azt hiszed, jobb lesz? Mért, én (mire mentem a gyerekeimmel? Lakást vettem mind a kettőnek, egyetemre járatam őket. A fiam meg se látogat. Egy képeslapot se küld soha. A pénzem bezzeg kéne neki. De azt nem adok. Hálátlan kölyök. Ha megjavultok,

lehet, hogy rátok hagyok mindent. Okos asszony nem szül gyereket, Mici.

MICi Ki fogja fizetni a pokrócomat!

Frici dühösen morog magában, végigdől az ágyon, a rugók nagyot nyikkannak. Álmosan lapoz egyet az újságban

MÁMI Ejnye, lányom! Már megint csak gonoszkodsz velem! Ki szokott az ágyban stikában bagózni? Én vagy te? Lehamuztad, kiégett.

MICi Nem igaz, rohadt dög! Nem én voltam!

MÁMI *(főlényesen vállat von)* Rosszindulatú vagy és buta. Az a kevés eszed is mind a lábad közé szorult. Legalább pénzért csinálnád! Másra ügyse vagy jó. Frici egész nap dolgozik, neked meg tavasszal két hónapig állásod se volt. Azt hiszed, nem tudom? *(Gúnyosan)* Angol tanfolyam? ... Neked? Minek? Csak nem konzumnó akarsz lenni a Hiltonban? *(Ne-vet)*

MICi Na látja, ehhez sincs semmi köze! Megkapja a pénzt, kaját, piát, nem? Kipucolom a ganét maga alól, nem? Mit akar még?

MÁMI Kipucolod? Szétmosod a drága ruháim, mégis mind piszkos marad.

MICi A maga mocskát nem lehet kimosni. Különben, ha nem tetszik, mosson maga!

Frici dühösen morog, most a hátára hengeredik, lapoz

MÁMI Mossak?! Én?!

MICi Hát?! Annyi ereje van, mint hat másiknak. „A szegény, tehetetlen néni!” Szétverem a fején ezt a rohadt tolószéket, tudja?

MÁMI Na de Mici!

MICi A kerekét meg a lepcsés szájába gyömöszölöm! MÁMI *(gőcögve)* Bolond vagy te!

MICi A másikkal meg addig ütöm a fejét, amíg péppé nem válik, és ki nem folyik ;az agya.

MÁMI *(vihogva)* Micsoda . . . az agyvelóm?

MICi Igen. És tudja mit? Akkor főlje guggolok és rászarak.

MÁMI *(összerázkódik)* Pfuuj!

Ismét összemosolyognak hidegen, gyűlölködően

Mici, Mici! Mindig gyerek maradsz. MICi Meg fogom ölni.

Csend. Frici halkán, nyöszörögve horkol. Arcán az újság. Mami és Mici ránéznek, aztán kajánul összemosolyognak. Begyakoroltan készülődnek: Mici kifut a konyhába, két fedőt hoz be, ezeket Maminak adja. Megkerülük a kempingágyat. Mici megfogja az ágy szélét, súlyemelőpózban, derekát kifeszítve. összenéznek, bólintanak. Mami összeüti a két fedőt, Mici nagyot ordítva felfordítja az ágyat

Ki az ágyból, katona!

Frici felpattan, egy darabig azt se tudja, hol van. A két nő térdét csapkodva vihog. Frici artikulálatlanul ordít egyet, aztán a nők vihogását hallva előbb zavart düh, majd félszeg mosoly látszik rajta. Végül velük heherészik

FRICi Ejnye, lányok, mindig csak vicceltek! Hosszú,

kínos csend. Kerülük egymás tekintetét MÁMI Hát ...

készülődjünk, gyerekek!

Mici idétlenül felvihog. Frici zavartan bólint. Mici ki-megy Mami szobájába. Frici Mamihoz lép, a koporsó mellé tolja

FRICi *(monotonon)* Mámika annyira jó hozzánk, mint-ha az anyánk lenne.

MÁMI *(elégedetten)* Nna ...

Frici segít Maminak bemászni a koporsóba. Mami hangsúlyozottan játssza a magatehetetlent, a háta mögé rejtett Esti Hírlapot ügyesen Frici zakója zsebébe dugja

FRICi *(közben)* Minden este elalvás előtt azt kérem az Úrtól, ne szólítsa még el tőlünk.

MÁMI Hagyd el, fiam! Jobb lesz nekem ott. Minden vágyam békében nyugodni ...

Frici gondosan, gyengéden lefekteti Mámít, karját keresztbe rakja a mellén, aztán a koporsóba készített pokróccal betakarja. Mici tér vissza két nagy gyertyával, Mami mellé állítja és meggyújtja őket. Frici a délután hozott csokor szegfűt Mami mellére rakja

MICi *(zsolozsmázva)* ...és dögletes bűzt fog árasztani, és felfordulnak még az öt felfaló kukacok is, és a kukacokat felfaló baktériumok is ...

Frici lassú léptekkel átmegy a szobán, és lekapcsolja a világítást, csak a két gyertya ég. Mici villámgyorsan lehajol a kését, és imára kulcsolt keze közé szorítja. Frici ünnepélyesen visszalépked, letérdel Mami mellé, ő is imára kulcsolja a kezét

MÁMI *(szemét lehunyva, szintén zsolozsmázva)* ...de ti még akkor is virágot visztek a sirjára minden hét keddjén és vasárnapján, különben az ügyvéd beperel benneteket, és elvéteti töletek ezt a gyönyörű lakást ...

FRICi *(ugyanúgy)* ...és a virágcsokor ára soha nem lehet kevesebb, mint amibe mindenkor tíz szál első osztályú szegfű kerül, különben az ügyvéd úr hasonlóképpen jár el ellenünk, és elveszik tőlünk ezt a gyönyörű lakást...

MICi *(ugyanúgy)* ...és tíz év elteltével, midőn már csak széthullott, sárga, föld mocskával keveredett csontjai maradtak meg, és az aranyfogak, amiket vele kell temetnünk a megállapodás szerint, végre elhagy-hatjuk a sírt, mert rajtunk kívül már senki nem emlékszik se a névre, se gaz alakra, se bűnös lelkére... Hiszen ennyi idő alatt kit nem felejtenek el szerettei? ...

MÁMI Úgy legyen. Ámen.

Csend

És most csókoljatok meg, aztán toljatok a szobámba! Ma nem időzöm közöttetek.

Frici térdén Mamihoz csúszik, és megcsókolja az ajkát. Mici a konyhakést szorongatva, mosolyogva figyeli a jelenetet. Mami arca átszellemülten nyugodt. Frici Micire pillant, meghökken, aztán vonásain félelem tükröződik

FRICi *(suttogva)* Mici! Tedd le azt a kést!

Mici térdre ereszkedik, kezét még mindig imára kulcsolva tartja, mert így fogja a kést. Földöntúli mosolyal csúszik Mami felé. Amikor Fricivel egyvonalba ér, dulakodni kezdenek. A férfinak sikerül elvennie a kést. Micit elfutja a pulykaméreg. Felpattan, és hátulról be-lerúg a még mindig térdeplő Fricibe, aki méltatlankodó vartyantással hasra esik

MÁMI *(sírósan, de szemét lehunyva)* Mit csináltok már megint?

Csend

Mici?

MICi Én ma nem adok puszit.

Csend

MÁMI *(vinnogva)* Mici! Kérem a puszimat!

MICi Nem! Ma gonosz volta vén boszorkány. Sokkal, de sokkal gonoszabb még annál is, mint amilyen lenni szokott. És gonosz volt a kis Micike is. Ezért ma az a büntetés, hogy nem adhat puszit.

A további beszéd közben Mici aprókat rugdosva beirányítja a koporsót a másik szobába. Frici fáradt mozgással négykézlábra áll. Nagyot nyög, a hasára szorítja az egyik tenyerét. A kempingágyra mászik, lefekszik rá. A rugók nagyot nyekkennek

MÁMI *(sírósán, könyörgőn, hunyt szemmel)* Én nem vagyok gonosz ! Hogy hiheted azt, hogy gonosz vagyok? ! Mindig a ti javatokat akartam. Nem mondhatod, hogy nem így van. Megígértem nektek, hogy tél-re meghalok. Hát olyan nehéz neked, Mici, olyan nehéz legalább megpróbálni, hogy jó legyél hozzám?

MICI Jó leszek, Mámika. Jó én ! Ha majd látom, hogy halsz meg. De többé nem hagyom magam becsapni. Mindig csak ígéred, aztán mégse halsz meg.

MAMI Én akarok! De nem megy.

Frici a hasát fájlalva nyöszörög, a lábát felhúzva oldalt fordul, a rugók nyekkennek. Mici egy utolsó, nagy taszítással belöki Mámít a szobájába, halkán becsukja az ajtót, a pokróc aláhullik. Nagyot ásít, megfordul. Unottan az asztalhoz lép. Meglátja a padlón a kést, le-hajol érte, az asztalra teszi. Önt magának egy kupica pálinkát. Megissza. A díványhoz megy, előveszi a cigarettát, rágyújt. Fricit nézi, aki mozdulatlanul fekszik, embrionális pózban. Pillantása a kése esik, meglepődik

MICI Hát ez... Véres? *(Fricire pillant, aki felnyög. Mici árnyalatnyi aggódással)* Mi van? Megszúrtad magad?

Frici nem válaszol, csak nyög még egyet. Mici unottan a kempingágyhoz sétál, nagyot szippant a cigarettából, megböki Frici vállát. Frici megrázkódik

Meg akarod üszni, hogy leszámoljak veled, mi? Mi volt az a délutáni telefon, drágám?

Most erőszakosabban bökdösi, Frici a hátára fordul. Mici tágra nyitott szemmel bámulja a férfi ingén növekvő vérfoltot. Leül melléje, nehezen fordítja el a sebről a tekintetét. Hosszút, mélyet szív a cigarettából. Feláll, az asztalhoz megy, a kezébe veszi a kést. Visszatar a kempingágyhoz, letérdel Frici mellé. Csak a férfi zihálása hallatszik. Mici megsimogatja férje verejtékes homlokát. Frici hálásan fordítja feléje a fejét, fájdalmas fintorral rámosolyog. A cigaretta Mici szájában van. Mici a kést jobb kezéből a balba teszi, gyengéden megfogja és felemeli Frici sebére szorított kezét. Frici megszorítja, az ajkához emeli és megcsókolja az összevénzett kezét. Frici áradó szerelemmel, Mici kíváncsian néz: tekintetük hosszan egymásba olvad. Mici közben visszadugja a kést a sebbe, Frici hal-

kan, fájdalmasan felkiált. Mici elgondolkodva néz a férfira, bal kézzel a cigarettáért nyúl, leveri a hamut, ismét mélyet szív, aztán a kempingágy szélén elnyomja a csikket. Váratlanul felvihog

Te tudtad, hogy a sült fityma a legjobb falat? Vége

Változat a befejezésre

MICI Meg akarod üszni, hogy leszámoljak veled, mi? Mi volt az a délutáni telefon, drágám?

Most erőszakosabban bökdösi, Frici a hátára fordul. Mici tágra nyitott szemmel bámulja a férfi ingén növekvő vérfoltot. Leül melléje, nehezen fordítja el a sebről a tekintetét. Hosszút, mélyet szív a cigarettából. Csak a férfi zihálása hallatszik. Mici megsimogatja férje verejtékes homlokát. Frici hálásan fordítja feléje a fejét, fájdalmas fintorral rámosolyog. Megszorítja, az ajkához emeli és megcsókolja a felesége kezét. Tekintetük hosszan egymásba olvad. Végül Frici halkán, fájdalmasan felnyög. Mici elgondolkodva néz a férfira, majd leveri a cigarettájáról a hamut, ismét mélyet szív belőle, aztán a kempingágy szélén elnyomja a csikket. Váratlanul felvihog

Te tudtad, hogy a sült fityma a legjobb falat?

A sebre néz, aztán feltápáskodik, és a telefonhoz megy. Megfogja a kagylót, de nem emeli fel

Halló? Rendőrség? Kérem, jöjjenek ki. Szörnyű dolog történt ... Hazajövök ... Itt fekszenek vérbe fagyva. Megölték egymást... A férjem ... és Mami ...

Bölint, felemeli a kagylót, tárcsáz Mami ajtajánál meg-mozdul a pokróc, Mami jön ki, csendben figyel Micit

Halló? Rendőrség?

Mici megérzi Mami tekintetét. Lassan megfordul, egy-másra néznek. Mici szája tátva, Mami győzelmesen mosolyog

Vége